ROK XXXVIII. NUMER 5.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

Lwów, dnia 25 maja 1934 r.

TREŚĆ:

1.

Należności w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28-go marca 1934 r.
Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), art. 9, 28, 37 i 39 rozporządzenia Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) oraz art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju, na obszarze W. M. Gdańska i poza granicami Państwa funkcjonarjuszów państwowych, objętych postanowieniami § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), żołnierzy zawodowych, podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, jak również nadterminowych, podchorążych, oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, sędziów, prokuratorów, aplikantów i asesorów sądowych oraz oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Osobne rozporządzenie normuje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia żołnierzy powołanych do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga.

§ 2. (1) Osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem: 1) diety oraz 2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem: 1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz 2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

a) w kraju i na obszarze W. M. Gdańska: 1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu oraz dla jego małżonka i dzieci za taki sam czas, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu; 2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego małżonka i dzieci; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby; 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;

b) poza granicami państwa: 1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzę-

dowania, nieprzekraczający 8 dni, liczonych do dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas przejazdu dla jego małżonka i dzieci, a to dla małżonka w wysokości 75%, dla każdego dziecka w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu; 2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego, jego małżonka i dzieci; 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

(2) Zwykłem miejscem służbowem i miejscowością w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest w odniesieniu do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej — obszar danego garnizonu, w odniesieniu do szeregowych Policji Państwowej, pełniących służbę na posterunkach wiejskich — rejon danego posterunku.

3) Podoficerom i szeregowcom, pełniącym obowiązkową służbę czynną, nadterminowym oraz podchorążym diety nie przysługują, o ile w czasie podróży lub delegacji (odkomenderowania) mogą korzystać z wyżywienia w naturze.

§ 3. Przez pojęcie „małżonek i dzieci" względnie „rodzina", użyte w rozporządzeniu niniejszem, rozumie się pozostających na utrzymaniu osób, wymienionych w § 1 ust. (1): 1) żonę — z wyjątkiem sądownie separowanej, jeżeli na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; 2) męża zupełnie niezdolnego do zarobkowania; 3) dzieci ślubne, uprawnione i pasierbów do ukończenia 18 lat, jeżeli zaś uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończenia 24 lat, z wyjątkiem tych, które weszły w związki małżeńskie.

Rozdział II.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia w kraju.

§ 4. (1) Diety wynoszą dziennie dla:

1) urzędników praktykantów i niższych funkcjonarjuszów państwowych a)[1] . . . — 80 zł., b) . . . — 60 zł., c) . . . — 40 zł., d) . . . kuratora okręgu szkolnego — 30 zł., e) . . . inspektora i naczelnika wydziału we władzach naczelnych, ministerjalnego wizytatora szkół, ministerjalnego wizytatora szkół, pełniącego obowiązki kierownika referatu we władzy naczelnej . . . . — 20 zł.: f) naczelnika wydziału we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, naczelnika Biura Personalnego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego, wizytatora szkół, inspektora szkolnego — 15 zł.; g) . . . kierownika oddziału i radcy we władzach, urzędach i instytucjach bezpośrednio podległych władzy naczelnej, instruktora oświaty pozaszkolnej — 12 zł.; h) . . . referendarza, kierownika rachuby, podinspektora szkolnego (zastępcy inspektora szkolnego) — 10 zł.; i) urzędników nie wymienionych pod lit. a) — h) — 9 zł.; j) praktykantów — 7 zł.; k) niższych funkcjonarjuszów państwowych — 6 zł.

2) żołnierzy (opuszczono).

3) profesorów i pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich, nauczycieli szkół państwowych i publicznych, pozosta-

[1]) Wymienia się tylko niektóre stanowiska.

jących na etacie Państwa: a) . . . — 30 zł.; b) . . . — 25 zł.; c) . . . — 20 zł.; d) . . . — 15 zł.; e) . . . — 12 zł.; f) dyrektora (rektora) i kierownika szkoły średniej ogólno-kształcącej, seminarjum nauczycielskiego i innego zakładu kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowej, rolniczej i innego zakładu o typie średnim lub wyższym (z wyjątkiem szkół akademickich) — 15 zł.; g) nauczycieli szkół wymienionych pod lit. f) — 12 zł.; h) kierownika publicznej szkoły powszechnej, specjalnej (szkoły ćwiczeń) III, II i I stopnia i nauczyciela kierującego w publicznej szkole powszechnej I stopnia — 12 zł.; i) nauczycieli szkół wymienionych pod lit. h) — 10 zł.; j) kierowniczki przedszkola — 10 zł.; k) wychowawczyni przedszkola — 8 zł.; l) nauczyciela, pełniącego obowiązki instruktora ministerjalnego, nauczyciela szkoły średniej, powołanego do pracy instruktorskiej — 15 zł.; ł) nauczyciela szkoły powszechnej, powołanego do pracy instruktorskiej — 12 zł.

4), 5), 6), 7), dotyczące funkcjonarjuszów Straży Więziennej, sędziów i prokuratorów, oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej — opuszczono.

(2) Osobom pełniącym obowiązki przywiązane do wymienionych w p. 1, 3 i 5 stanowisk przysługują diety, ustalone dla danego stanowiska, od dnia objęcia obowiązków służbowych.

(3) Żołnierzom żandarmerji, pełniącym służbę bezpieczeństwa poza swym garnizonem w rejonach ćwiczeń, manewrów, koncentracyj lub zawodów, mających na celu wyszkolenie wojska — przysługuje 50% diet.

(4) W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

§ 5. (1) W przypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości ustalonej w § 4, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone o 30%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone o 40%.

(2) Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Przepis ten nie dotyczy przypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

(3) O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ust. (1) o 10%. Postanowienie to nie dotyczy żołnierzy i innych osób pracujących w wojsku na stanowisku etatowem.

(4) Żołnierzom zawodowym i oficerom rezerwy, powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych oraz innym osobom, pracującym w wojsku na stanowisku etatowem, korzystającym w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) z kwatery przejściowej lub nagłej, zmniejsza się diety o kwotę, odpowiadającą należności za kwatery, ustalonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18-go listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 957), którą to kwotę przekazuje się władzy, dostarczającej kwatery.

§ 6. (1) Jednostką obliczenia diet jest dwudziestoczterogodzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;

b) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się cała dieta, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 12 godzin, zaś połowa diety, o ile pobyt ten trwa krócej niż 12 godzin, a dłużej niż 6 godzin.

(2) Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

(3) Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji.

§ 7. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania) lub przeniesienia.

§ 8. Diety należą się również w przypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile chroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem, a odbywający podróż służbową lub pozostający w delegacji (odkomenderowaniu) nie jest umieszczony na koszt Skarbu Państwa w szpitalu.

§ 9. (1) Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

(2) O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i zpowrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 10, określający wysokość wynagrodzenia personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — opuszczono.

§ 11, określający należności funkcjonarjuszy państwowych, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej — opuszczono.

§ 12. Postanowienia § 4 — 9 nie mają zastosowania do osób pełniących czynności określone w § 10 i 11 z wyjątkiem § 10 ust. (2) i (7).

§ 13. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 14. (1) Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletów przyczem:

1) prawo przejazdu I klasą przysługuje wymienionym w § 4: urzędnikom na stanowiskach wyszczególnionych w p. 1 lit. a) — e), rektorom i profesorom państwowych szkół akademickich, funkcjonarjuszom Straży Więziennej w stopniu głównego inspektora i inspektora, oficerom w stopniu marszałka, generała (admirała) i oficerom sztabowym, sędziom i prokuratorom, wyszczególnionym w p. 5 lit. a) — d), oficerom Policji Państwowej i Straży Granicznej w stopniu od nadkomisarza wzwyż, ponadto starostom i kierownikom starostw, Komisarzowi i Wicekomisarzowi Rządu w Gdyni, Dyrektorowi Policji (w Województwie Śląskiem), osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach Szefów władz naczelnych, przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armij obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi, dowódcami pułków i wyższymi;

2) prawo przejazdu II klasą przysługuje osobom nieobjętym postanowieniami p. 1) i 3), oraz chorążym (równorzędnym);

3) prawo przejazdu III klasą przysługuje: niższym funkcjonarjuszom państwowym, podoficerom i szeregowcom, szeregowym Policji Państwowej i Straży Granicznej.

(2) Za przejazd sługi (§ 2 p. III-a) 2) zwraca się cenę biletu III klasy.

(3) Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień paragrafu niniejszego mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

(4) Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowemi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pospiesznym dozwolony jest tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

(5) Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje osoba, która posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

(6) Odbywającym podróże służbowe, oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki po udowodnieniu poniesionych kosztów miejscówki.

(7) Osoby korzystające z ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

(8) Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, mającym prawo przejazdu I klasą, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21 a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, którym w każdym przypadku podróży służbowej służy prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołaczenia

do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca lub przedziału w wozie sypialnym.

§ 15. (1) Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją, statkiem lub innemi środkami komunikacyjnemi osobistego bagażu podróżnego o wadze: 1) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni; 2) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni, oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

(2) O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przyczem w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 16. (1) Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni, lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkozdawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni względnie samochodu.

(2) Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p. z wyjątkiem przypadków nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę, oraz w razie potrzeby odbycia czynności urzędowych w większej ilości miejscowości, jeżeli to spowoduje oszczędność na dietach.

(3) Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwodę lub samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczyć jedną podwodę lub samochód na 2 osoby, a w wyjątkowych przypadkach na jedną osobę.

(4) Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, której przysługują wyższe diety.

(5) Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnemi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś, nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

(6) Przepis ustępu poprzedzającego nie ma zastosowania do szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej przy patrolach i obławach.

(7) Dla osób, które w podróżach służbowych używają własnych samochodów, ustali właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

(8) Koszty jazdy samolotem zwraca się do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją, w pełnej wysokości zaś tylko w przypadkach uza-

sadnionych ważnością i nagłością sprawy oraz jeśli użycie tego środka komunikacji spowoduje oszczędności na dietach.

§ 17. Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 15).

§ 18. (1) Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców i w Gdyni, zwraca się koszt przejazdu dorożką względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu urzędu względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danem miejscu istnieje tańszy środek komunikacyjny np. tramwaj, autobus i t. p., zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 15) koszty przejazdu zwraca się bez względu na odległość.

(2) W garnizonach wojskowych do żołnierzy i funkcjonarjuszów państwowych w administracji wojskowej stosuje się postanowienia ust. (1) bez względu na ilość mieszkańców w tym garnizonie.

§ 19. (1) Osobom, wymienionym w § 1, z wyjątkiem podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych oraz podchorążych, przyznaje się na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) na drugi, za każdy dojazd względnie odjazd ryczałt w wysokości 1.50 zł.

(2) Ryczałt ten nie należy się w przypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

(3) Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

(4) O ile odległość od gmachu urzędu względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 16.

§ 20. (1) W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania) uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania) o ile wypłacane są stosownie do § 5 w wymiarze zmniejszonym do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

(2) W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 5 należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

(3) Postanowienia, zawarte w ustępach poprzedzających, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 21. Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy, i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad ustalonych dla

podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22. (1) Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

(2) Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

(3) Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat względnie zarząd gminy.

(4) Przy przejazdach kołowych odbywanych jednym ciągiem bez przerwy należy w zasadzie odbyć co najmniej 40 klm drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 23. (1) W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu (§ 2 pkt. III, 1 i 2) na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości: samotnemu — 50% jednomiesięcznego, utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z zasiłkiem wyrównawczym.

(2) Odnośnie do żołnierzy zawodowych i oficerów rezerwy powołanych do czynnej służby celem przemianowania na zawodowych za podstawę obliczenia ryczałtu przyjmuje się uposażenie pobierane ostatnio na zasadzie art. 5 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28-go października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664).

(3) Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem i objęciu czynności służbowych.

(4) Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowemi pociągami towarowemi, względnie statkami towarowemi, udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyśpieszonych względnie takichże statków albo innych środków lokomocji zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakieby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów względnie statków na taką samą odległość.

(5) Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należność określona w paragrafie niniejszym, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie dotyczą przeniesień żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza — w obrębie bataljonu granicznego. Za przeniesienia te przysługuje samotnemu 20% — a utrzymującemu rodzinę 40% jednomiesięcznego, ostatnio pobieranego uposażenia (ust. (2)) wraz z prawem ewentualnego przewozu urządzenia domowego pociągiem towarowym za opłatą według taryfy wojskowej. Koszty tego przewozu ponosi osoba przeniesiona.

(7) Postanowienia poprzedniego ustępu stosują się również do żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy, powołanych do służby czynnej

celem przemianowania na zawodowych, przenoszonych z jednej miejscowości do innej w obrębie tego samego garnizonu.

§ 24. (1) Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacyj (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania) względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego (§ 23 ust. (4)) — w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego.

(2) Rachunki delegacyj (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w ciągu ośmiu pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca podróży służbowych, o ile w tych przypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 26 ryczałtów.

(3) Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego. Postanowienie powyższe nie dotyczy wyższych dowódców wojskowych od dowódcy dywizji i dowódców brygady kawalerji wgórę.

§ 25. (1) Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

(2) Postanowienia powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia oraz często powtarzających się komisyj miejscowych, jak również w odniesieniu do osób, pełniących czynności, określone w § 10 i 11, przyczem — odnośnie do wykonawczego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich — wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia, pobieranego przez danego funkcjonarjusza, a zaliczkę tę potrąca się z wynagrodzenia akordowego, przypadającego do wypłaty danemu funkcjonarjuszowi.

§ 26. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem.

§ 27. Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II.

§ 28. (1) Należności za delegacje (odkomenderowania) żołnierzy zawodowych oraz oficerów rezerwy powołanych do służby czynnej — opuszczono.

§ 29. Dodatek do diet, płatny 1) oficerom Korpusu Kontrolerów i 2) funkcjonarjuszom władz górniczych — opuszczono.

Rozdział 3.

Należności za podróże służbowe, delegacje odkomenderowania) i przeniesienia na obszarze W. M. Gdańska.

§ 30. Opuszczono.

Rozdział 4.

Należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia poza granicami Państwa.

§ 31 — 51. Opuszczono.

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 52. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 53. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1-go lutego 1934 r., z wyjątkiem postanowień § 11 i 37, które wchodzą w życie z dniem 1-go czerwca 1934 roku. Od dnia 1-go lutego do 31-go maja 1934 r. funkcjonarjusze państwowi, stanowiący załogę statku szkolnego Państwowej Szkoły Morskiej, otrzymują w czasie zaokrętowania i żeglugi zagranicznej należności, obliczone według zasad obowiązujących przed dniem 1-go lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów. (—) *J. Jędrzejewicz.*
Minister Skarbu: (—) *Wł. Zawadzki.*

2.

Wydobywanie dokumentów z Z. S. R. R.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 7 z dnia 15 stycznia 1934 r. (BP. 20208/33).

Nr BP. 3371/34. Nawiązując do punktu 3 okólnika tut. Nr. 75 z dnia 12-go maja 1933 r. (BP. 5932/33[1]). Ministerstwo zawiadamia, że tylko podania o wydobycie z Z. S. R. R. dokumentu potrzebnego urzędnikowi państwowemu lub samorządowemu dla celów służbowych (udowodnienia przebiegu służby dla celów emerytalnych, uzupełnienia akt personalnych) są zwolnione z opłat konsularnych, natomiast koszty rzeczywiste, należne władzom sowieckim za wydobycie wykazu stanu służby lub wyciągu z aktów stanu cywilnego w wysokości zł 20, a za świadectwa szkolne w wysokości zł 60, należy przesyłać do Urzędów Konsularnych R. P. w Z. S. R. R. O ile podanie lub pismo urzędowe w tych sprawach zostało już przesłane, kwotę powyższą należy przesłać dodatkowo.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 212.

3.

Zasiłek wyrównawczy dla nauczycieli tymczasowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 51. z dnia 14-go kwietnia 1934 r. (Nr. BP. 8228/34).

Nr. BP. 37059/34. W związku z wątpliwościami podniesionemi przez niektóre kuratorja okręgów szkolnych, Ministerstwo W. R. i O. P., uzupełniając okólnik Nr. 40 z dnia 21-go marca 1934 r. (Nr. BP. 6981/34), wyjaśnia, że zasiłek wyrównawczy dla nauczycieli tymczasowych, mianowanych przed 1 stycznia 1927 r., których traktowano pod względem uprawnień emerytalnych jak nauczycieli stałych, należało ustalić jak dla tych nauczycieli t. j. przyjmując za dotychczasową płacę netto, o której mowa w ust. 1 § 63 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781), uposażenie wypłacone w dniu 1-go stycznia 1934 r. po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej i opłaty na Fundusz Pracy.

Zasiłek wyrównawczy dla innych nauczycieli tymczasowych, którzy podlegali ubezpieczeniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), winien być ustalony przy zastosowaniu postanowień § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6-go marca 1934 r. o zasiłku wyrównawczym dla prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) t. j. przy wzięciu pod uwagę uposażenia wspomnianego już wyżej, po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty na Fundusz Pracy i składki ubezpieczeniowej, uiszczanej przez danego nauczyciela, względnie wkładki, do której uiszczenia był zobowiązany.

Dyrektor Biura Personalnego: (—) *Jan T. Lipka.*

4.

Przeniesienia na własną prośbę.

Nr. BP. 85/34. Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 23-go grudnia 1933 r. Nr. BP. 16007/33 wyjaśniło w pewnym konkretnym przypadku, iż rozporządzenie Ministra W. R. i O. P. z dnia 28-go lutego 1933 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5, poz. 95 [1]) nie zawiera upoważnienia Kuratorjum Okręgu Szkolnego do przenoszenia kierowników publicznych szkół powszechnych na własną prośbę. Upoważnienie takie wprowadzone zostanie w związku ze zmianą zacytowanego rozporządzenia.

Jeśli na posadę, na którą kierownik szkoły pragnie być przeniesiony na własną prośbę, nie był rozpisany konkurs, przeniesienia dokonać można zgodnie z ustępem 2 i 5 art. 11 ustawy z dnia 1-go lipca 1926 r. tylko w drodze służbowej, t. j. przy zastosowaniu pktu 2 § 4 zacytowanego na wstępie rozporządzenia.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r. str. 203.

5.

Przestrzeganie przez uczącą się młodzież przepisów ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 55 z dnia 1-go maja 1934 r. (I. Praw. 2542/16/34).

Nr. O. 10248/34. Stwierdzono, że większość uczącej się młodzieży nie zna przepisów dotyczących ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. powszechnym obowiązku wojskowym, której jednolity tekst ogłoszony został w Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 455, z roku 1933.

Zaniedbanie wykonania postanowień tej ustawy, jak:

1) niezgłoszenie się w terminie do rejestracji 18 i 20 letnich,

2) niestawienie się w terminie wyznaczonym na komisję poborową albo też niezgłoszenie się na wezwanie władz administracyjnych i samorządowych w sprawach wojskowych,

3) niezadośćuczynienie obowiązkowi meldunkowemu (niezawiadomienie o zmianie adresu), lub też wyjazd zagranicę bez zastosowania się do ustalonych przepisów wojskowych — pociąga za sobą karę aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 zł albo jedną z tych kar.

W znowelizowanej ustawie uchylono przepisy dawnego art. 117, według którego z każdą karą za przekroczenie powyższych przepisów łączyła się utrata prawa do odroczenia i do skróconej służby wojskowej; wobec tego, by zapobiec nieprzestrzeganiu omówionych wyżej przepisów, — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało zarządzenie do podległych władz, aby te ostatnie, które dotychczas stosowały częstokroć zbyt niski wymiar kary (przeważnie kilku złotowe grzywny), obecnie nakładały kary surowsze.

Mając na uwadze dobro młodzieży, Ministerstwo W. R. i O. P. poleca, aby dyrekcje i kierownictwa szkół odpowiednio pouczały i przypominały młodzieży, której to dotyczy, konieczność gruntownego zaznajomienia się ze wspomnianą ustawą, a w szczególności z przepisami art. 24 — 27, 34, 35, 59 ust. ostatni, 63, 66, 94, 95 i 99 i stosowania się do nich.

Dyrektor Departamentu: (—) *Karol Makuch.*

6.

Tryb postępowania w wypadku zawieszenia pracy p. w. w hufcach szkol. męskich.

Nr. O. 9553 34. (Min. W. R. i O. P. z 21-go kwietnia 1934 r. Nr. I. W. F. 1368/34). Na podstawie zarządzeń M. S. Woisk, Państw. Urząd W. F. i P. W., Nr. 250. Og. z dnia 9-go kwietnia 1934 r., uzgodnionego z Min W. R. i O. P., należy w wypadku konieczności zawieszenia pracy p. w. w hufcach szkolnych, względnie wykluczenia z pracy p. w. poszczególnych junaków, stosować następujący tryb postępowania.

Zawieszenie pracy p. w. w hufcu szkolnym może nastąpić jedynie na skutek decyzji Kierownika Okregowego Urzędu W. F. i P. W. powziętej w ścisłem porozumieniu z Kuratorem Okręgu Szkolnego.

O zawieszeniu pracy w hufcu szkolnym Kierownik Okr. Urzędu W. F. i P. W. przedstawia wyczerpujący meldunek do P. U. W. F. i P. W.

Wykluczenie z pracy p. w. poszczególnych junaków hufców szkolnych może nastąpić na skutek decyzji komendanta powiatu p. w. powziętej w ścisłem porozumieniu z dyrektorem szkoły.

Kurator O. S. Lw.: (—) *J. Gadomski.*

7.

Kolonje i półkolonje letnie.

Nr. O. 12245/34. Doszło do wiadomości Kuratorjum O. S. Lw., że organizowanie kolonij i półkolonij letnich dla młodzieży szkolnej odbywa się z pominięciem wymogów wyłuszczonych w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 79 z dnia 19-go maja 1933 r. (I. W. F. 1856/33), ogłoszonym w Dzien. Urz. Min. W. R. i O. P. z 1933 r. Nr. 5, poz. 107.

„Troska o zdrowie i dodatni wpływ wychowawczy jest naczelnym nakazem dla organizatorów i kierowników kolonij letnich".

Tymczasem zdarza się niejednokrotnie, że brak należytego dozoru wychowawczego powoduje wypadki i skargi na czynniki szkolne, których pieczy oddana jest młodzież i które w konsekwencji winny ponosić odpowiedzialność za nienależyte wywiązywanie się z ciążących na nich obowiązków.

Wobec tego Kuratorjum O. S. Lw. przypomina, że w myśl wymienionego okólnika Dyrekcje, Kierownictwa, Inspektoraty, Ogół Nauczycielstwa, winny nietylko pobudzać właściwe komitety i instytucje społeczne do działalności na rzecz kolonij letnich, ale też zapewnić sobie decydujący wpływ na dobór wychowawców kolonijnych, a następnie bacznie czuwać, aby nietylko nie zdarzały się wypadki, zagrażające życiu lub zdrowiu młodzieży z powodu braku właściwego nadzoru wychowawczego, lekarskiego, lub odpowiednich warunków kolonijnych (pomieszczenia, odżywiania, higjeny, wychowania fizycznego), lecz aby młodzież podlegała należytemu oddziaływaniu wychowawczemu.

W jaki zaś sposób kolonja winna dążyć do osiągnięcia celu powyższego, względnie jakie winny być stawiane wymogi wychowawcom (czyniom), opiece lekarskiej, organizatorom kolonij, określa dokładnie wymieniony okólnik, z którego treścią zechcą Dyrekcje, Kierownictwa, Inspektoraty, Nauczycielstwo dokładnie się zapoznać.

Kurator O. S. Lw.: *J. Gadomski*, wr.

8.

Ulgi kolejowe.

Zaświadczenia szkolne.

Pismo Minist. W. R. i O. P. z dnia 15-go maja 1934 r. Nr. I. Praw. 2540/62/34.

Nr. O. 11470/34. W związku ze zmiana postanowień taryfowych o ulgowych przejazdach młodzieży szkolnej, jaka nastąpiła z dniem 1-go stycznia 1934 r., zmieniony został również z tym dniem wzór zaświadczenia szkolnego, jakie wydają zakłady naukowe do uzyskania zniżki kolejowej (TOBE wzór Nr. 1) przy przejazdach pojedyńczych.

Ze względu jednak na posiadane w szkołach zapasy zaświadczeń wzoru, obowiązującego do dnia 1-go stycznia b. r., Ministerstwo Komunikacji poleciło organom kolejowym w okresie przejściowym — do czasu wyczerpania tych zapasów — honorować zaświadczenia wydane na blankietach dawnego wzoru.

Prowizorjum to nie może jednak być zbyt długie, gdyż dawne zaświadczenia, stosownie do ówczesnych przepisów taryfowych, opiewają na 50% zniżki od taryfy normalnej, natomiast w myśl nowych przepisów młodzież szkolna korzysta przy przejazdach pojedyńczych z ulgi według stałej tabeli ulgowej szóstej (B), co dezorjentuje służbę kolejową i może powodować przykre w skutkach nieporozumienia.

Wobec tego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządza, aby do czasu wydrukowania i zaopatrzenia się szkół w nowe zaświadczenia dodawać na dawnych blankietach odbitą stemplem uwagę o treści: „Ulga według tabeli szóstej (B)", o ile nabyte ostatnio blankiety zaświadczeń nie zostały jeszcze w ten sposób ostemplowane przez Drukarnię Państwową.

Dyrektor Departamentu: (—) *Karol Makuch.*

Ulgi kolejowe dla wycieczek szkolnych i przy przejazdach na kolonje.

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 25 kwietnia 1934 r. Nr. I. Praw. 2540/53/34.

Nr. 9809/34. W ślad za pismem z dnia 5 marca 1934 r. Nr. I. Praw. 2540/22/34 Ministerstwo podaje do wiadomości i stosowania poniższy odpis okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 kwietnia 1934 r. Nr. HO. II. 28/18 w sprawie ulg kolejowych dla wycieczek szkolnych i przy przejazdach na kolonje.

Poniższy okólnik reguluje i wyjaśnia szczegółowo sprawę tych ulg i jest uzupełnieniem poprzednich zarządzeń Ministerstwa Komunikacji z dnia 1 lutego 1934 r. Nr. HOU-116 i z dnia 8 lutego 1934 r. Nr. HOU-116/2 [1]).

Ulga. przyznana przez Ministerstwo Komunikacji, oznacza 75% ulgę w stosunku do normalnej opłaty taryfowej, obowiązującej w roku 1933, — utrzymuje się zatem do odwołania wymiar ulgi z roku ubiegłego.

Naczelnik Wydziału: *Kazimierz Dubiel.* wr.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji (Departament Handlowo-Taryfowy) z dnia 13 kwietnia 1934 r. Nr. HO. II. 27/18 do wszystkich Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 29 marca 1934 r. Nr. HO. II. 235 w sprawie wydania Dodatku I do Zbioru ulg pozataryfowych na przewóz osób i bagażu na linjach normalnotorowych P. K. P., (instr. H-l-a) Ministerstwo Komunikacji poleca co następuje:

Z ważnością od dnia 15 kwietnia pozycja 29 powyższej instrukcji otrzymuje następujące nowe brzmienie:

„Poz. 29. Wycieczki szkolne i przejazdy na kolonje. (Ulga ważna do odwołania).

---

[1]) Patrz Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1934 r., str. 182.

1. U p r a w n i e n i: 1) Wychowańcy wymienionych w § 31, p. 1, ustęp 1) TOBE zakładów naukowych państwowych, lub zakładów naukowych prywatnych, którym przyznano prawa szkół państwowych, lub które postawione zostały narówni z zakładami państwowemi;

2) Wychowańcy zakładów naukowych, nie mających praw szkół państwowych;

3) Wychowańcy ochronek i burs i t. p. instytucyj o charakterze zakładów wychowawczych;

4) Młodzież wysyłana na kolonje przez szkoły lub instytucje dobroczynne, w wieku do 18 lat;

5) Czynni członkowie związków harcerskich (ogłoszonych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych), w wieku do 22 lat, przy wycieczkach wychowawczych lub w celach sportowych;

6) Nauczyciele i nauczycielki szkół powszechnych na podstawie zaświadczeń przełożonych władz szkolnych;

7) Personel nauczycielski lub inne osoby o charakterze nadzorczym, towarzyszące przy przejazdach zbiorowych na wycieczki lub kolonje osobom, o których mowa pod 1) do 5).

2. W a r u n k i s t o s o w a n i a. Ulgę stosuje się w wagonach II i III klasy pociągów osobowych w dowolnych relacjach pod warunkiem, iż w wycieczce lub wyjeździe na kolonję bierze udział co najmniej 10 osób uprawnionych.

Osoby, o których mowa pod 1 7), korzystają z ulgi pod warunkiem, iż ilość ich nie przekracza 1 osoby na każdych 10 wychowańców, dzieci lub harcerzy.

Celem uzyskania ulgi dla osób, o których mowa w p. 1 1), właściwa władza szkolna powinna zwrócić się do stacji wyjazdów z pisemnem zgłoszeniem przejazdu zbiorowego na formularzu według wzoru Nr. 3 TOBE, najpóźniej na 24 godziny przed rozpoczęciem przejazdu.

Celem uzyskania ulgi dla osób, o których mowa w p. 1 2), 3), 4), 5) i 6) musi być uprzednio wyjednane w D. O. K. P., w obrębie której leży stacja wyjazdu, pozwolenie na zastosowanie ulgi, z zachowaniem wymagań § 32, p. 2 ust. (4) TOBE. O udzieleniu ulgi powiadamia D. O. K. P. na druku, stanowiącym równocześnie zaświadczenie na prawo otrzymania biletów ulgowych. Przytem podania, dotyczące wychowańców szkół, o których mowa w p. 1 2), powinny być poparte przez przełożoną władzę państwową szkolną (kuratorjum odnośnego okręgu szkolnego).

Przy wycieczkach uczniów wszelkich (zatem także państwowych) publicznych szkół dokształcających zawodowych, wymagane jest również zezwolenie D. O. K. P., udzielane tylko na podstawie pisemnego podania kierownictwa szkoły, popartego przez kuratorjum odnośnego okręgu szkolnego.

3. O p ł a t y. Ceny biletów ulgowych na pociągi osobowe wynoszą połowę opłat podanych w tabeli „B". Opłatę za każdą osobę zaokragla się jednak do najbliższej liczby, podzielnej przez 5.

Na 10 osób, wymienionych w punkcie 1, w ustępie 1) do 5) przewozi się ponadto jedną niezamożną osobę uprawnioną bezpłatnie.

4. O g r a n i c z e n i a. Przejazd w pociągach pośpiesznych dozwolony jest tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia Dyrekcji O. K. P. i to jedynie za uiszczeniem pełnej dopłaty dodatkowej za pośpiech według tabeli „B".

P. o. Dyrektora Departamentu: (—) *Ceceniowski.*

Ulgi kolejowe dla uczniów (uczenic) publicznych szkół dokształcających.

Okólnik Kur. O. S. Lw. Nr. 212/34 z dnia 19 kwietnia 1934 r. Nr. III.7773/34.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zawiadamia, iż z dniem 1 stycznia 1934 r. weszła w życie nowa taryfa osobowa, bagażowa i ekspresowa na kolejach państwowych.

W myśl postanowień § 31 p. 3 Działu V Części II cytowanej taryfy uczniowie publicznych szkół dokształcających mogą korzystać z ulg kolejowych tylko przy przejazdach za odcinkowemi biletami miesięcznemi szkolnemi.

W związku z tem traci ważność okólnik Kuratorjum z dnia 8 czerwca 1933 r. Nr. 314 (Nr. III. 16544/33), ogłoszony w Dz. Urz. Kuratorjum O. S. Lw. Nr. 7 z r. 1933, str. 225. Zechce Kierownictwo ściśle zastosować się do powyższego.

Kurator Okręgu Szkolnego: *J. Gadomski.* wr.

Zgłaszanie liczby wyjeżdżających uczniów i studentów.

Nr. O. 8579/34. Ministerstwo W. R. i O. P. pismem z dnia 4-go kwietnia 1934 r. Nr. I. Praw. 2540/41/34 podało do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Komunikacji (Departament Ruchu Kolejowego) z dnia 28-go marca 1934 r. Nr. R. O. III. 111/14/34 w sprawie zgłaszania liczby wyjeżdżających uczniów i studentów następującej treści:

„Celem zabezpieczenia miejsc w pociągach uczniom i studentom, wyjeżdżającym na ferje świąteczne lub letnie, Ministerstwo Komunikacji prosi o wydanie zarządzenia zakładom naukowym zawiadamiania najbliższych zawiadowców stacyj przynajmniej na kilka dni naprzód, o ilości wyjeżdżających osób, dniu ich wyjazdu i pociągu oraz kierunku podróży“.

Powyższe podaje się do wiadomości i stosowania.

9.

Przyjmowanie do szkół państwowych dzieci urzędników państwowych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 58 z dnia 4-go maja 1934 r. (II. S. 3802/34).

Nr. O. 10813/34. W związku z okresem zakończenia roku szkolnego Ministerstwo przypomina okólnik z dnia 16-go czerwca 1932 r. Nr. II. S. 4958/32 [1]) w sprawie przyjmowania do szkół państwowych dzieci urzędników państwowych i poleca, aby dyrekcje państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich przy przyjmowaniu do tych szkół zgłaszających się kandydatów dawały z pośród najbardziej uzdolnionych i przygotowanych pierwszeństwo dzieciom nauczycieli wszystkich typów szkół, urzędników państwowych i inwalidów wojennych.

Jednocześnie Ministerstwo przypomina, że pierwszeństwo w przyjmowaniu do szkół oddawać należy dzieciom kawalerów orderu „Virtuti Militari“, a nadto Krzyża Niepodległości.

Podsekretarz Stanu: (—) *Kazimierz Pieracki.* wr.

---

[1]) W Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. nieogłoszony.

10.

Propaganda szkolnictwa zawodowego.

Okólnik Kuratorjum O. S. Lw. z dnia 8-go maja 1934 r. Nr. III. 10167/34.

Polecam PP. Dyrektorom i Inspektorom popierać w miarę możności szkoły zawodowe wszelkiego typu przez odpowiednie informowanie nauczycieli i rodziców i nastawianie samej młodzieży szkolnej. Zaznaczam, że programy szkół zawodowych w roku szkolnym 1934/35 będą niezmienione, więc i warunki przyjęcia zostają te same. O ile chodzi o gimnazja, to można część uczniów obecnej klasy I., okazującą mniej zamiłowania do studjów teoretycznych, skierować do odpowiedniej szkoły zawodowej.

Kurator O. S. Lw.: *(—) J. Gadomski.* wr.

Spis szkół zawodowych.

A) Szkoły handlowe.

L. p.	Miejscowość	Nazwa szkoły	Warunki wstępu	Ilość lat nauki
1	Borysław	Szkoła Handlowa T. S. H.	7 kl. szk. powsz., 1 kl gimn.	3
2	Brody	Szkoła Handlowa D. Löwina	" " " " "	3
3	Czortków	Szkoła Handl. G. Buchsgang	" " " " "	3
4	Drohobycz	Szkoła Handlowa T. S. H.	" " " " "	3
5	Jarosław	" " T. S. H.	" " " " "	4
6	Kołomyja	" " T. S. H.	" " " " "	3
7	Lwów, pl. Strzelecki l. 8.	Państw. Szk. Ekonomiczno-Handlowa	" " " " "	4
8	Lwów, pl. Strzelecki l. 8.	Liceum Handlowe Tow. Lic. Handlowe	6 klas gimnazjum	2
9	Lwów, Zielona l. 8.	Państw. Szkoła Zawodowa Żeńska (oddział handlowy)	7 kl. szk. powsz., 1 kl. gimn.	3
10	Lwów, Franciszkańska l. 9.	Szkoła Handlowa T. S. H.	" " " " "	3
11	Lwów, Zygmuntowska l. 9.	Szkoła Handl. Żyd. T. S. H.	" " " " "	3
12	Lwów, Chrzanowskiej l. 9	Szkoła Handlowa Towarz. „Proświta"	" " " " "	3
13	Lwów, Franciszkańska l. 9	Szkoła Handl. dla dorosłych VI. Okr. Zw. Strzel.	" " " " "	3
14	Przemyśl	Państwowa Szkoła Handl.	" " " " "	3
15	Przemyśl	Liceum Handlowe Tow. Lic. Handl.	6 klas gimnazjum	2
16	Rozwadów	Szkoła Handlowa T. S. Zaw.	7 kl. szk. powsz., 1 kl. gimn.	3
17	Rzeszów	Szkoła Handl. T. S. H.	" " " " "	3
18	Sambor	Szkoła Handl. T. S. H.	" " " " "	3
19	Sambor	Szkoła Handlowa im. Gotthelfa	" " " " "	3
20	Sanok	Szk. Handl. Zw. N. P.	" " " " "	3
21	Sokal	Szk. Handl. St. Kochanowskiego	" " " " "	3
22	Stanisławów	Szkoła Handlowa T. S. H.	" " " " "	3
23	Stanisławów	Państwowa Szkoła Handl.	" " " " "	4
24	Stryj	Szkoła Handlowa Fr. Świderskiego	7 kl. szk. pow , 1 kl. gimn.	3
25	Tarnopol	Szkoła Handlowa T. S. L.	" " " " "	3
26	Złoczów	" " T. S. L.	" " " " "	3

B) Szkoły techniczne i rzemieślnicze.

L. p.	Miejscowość	Nazwa szkoły	Warunki wstępu	Ilość lat nauki
1	Borysław	Państw. Szkoła Wiertnicza	4 kl. szk powsz. i 2 lata praktyki wiertniczej	3
2	Brzeżany	Szkoła Przem. Drzew. Tow. Szkoły Zawodowej	4 klasy szkoły powsz.	2
3	Drohobycz	Średnia Szk. Techn. T. S. Tech. (elektro-mechan.)	7 kl. szkoły powszech.	3
4	Jarosław	Państw. Szk. Budownictwa	7 kl. szkoły powszech.	4
5	Jarosław	„ „ Majstrów Bud.	4 klasy szkoły powsz.	4
6	Jaworów	„ „ Przem. Drzew. (oddz. stol. i zabawkarski)	„ „ „ „	3
7	Kamionka Str.	Państw. Szk. Kołodz.-kowal. (oddz. ślusarski, stolarski	„ „ „ „	3
8	Kołomyja	Państw. Szk. Przem.-Drzew.	„ „ „ „	3
9	Kołomyja	„ „ Szewcka	„ „ „ „	3
10	Krosno	„ „ Tkacka	7 kl. szkoły powszech.	3
11	Lwów, Snopkowska l. 47.	„ „ Techniczna	„ „ „ „	3
		a) Wydział drogowo-wodny		4
		b) „ elektromech.		4
		c) „ sztuk zdobn.		5
12	Lwów, Snopkowska l. 47.	Państw. Szkoła Majstrów Budowlanych	5 kl. szk. powsz. i świad. czel.	3
13	Lwów, Snopkowska l. 47.	Państw. Szk. rzemiosł:	4 klasy szkoły powsz.	
		a) Szk. Ślusarstwa artyst.		3—4
		b) „ „ budow.		3—4
		c) „ Stolarstwa mebl. i bud.		3—4
14	Lwów, św. Teresy l. 28.	Szkoła Rzem. Przem. im. Korkisa	4 klasy szkoły powsz.	3
15	Przemyśl na Zasaniu	Warsztaty Stolarskie Br. Albertynów	„ „ „ „	3
16	Rawa Ruska	Szkoła Krawiecka T. S. L.	4 klasy szkoły powsz.	3
17	Rudnik n/S.	Państ. Szk. Koszykarska (oddz. stolarski)	„ „ „ „	3
18	Rzeszów	Szkoła Rzemiosł Tow. Pryw. Szk. Przem.	„ „ „ „	3
19	Stanisławów	Państwowa Szkoła Przem. Drzewn.	„ „ „ „	4
20	Stryj	Państw. Szkoła Tkacka	„ „ „ „	3
21	Stryj	Szkoła Rzem. Przem. Tow. Warszt. Rękodz. Żyd.	„ „ „ „	3
22	Tarnopol	Państw. Szkoła Slus. Masz.	7 klas szkoły powsz.	3

Z wyjątkiem 1, 3, 5, 6, 12, 14, 15, 16, 21 wszędzie istnieje bursa lub internat przy szkole.

UWAGA: Uprawnienia absolwentów państwowych szkół rzemieślniczo-przemysłowych w Jaworowie, Kamionce Strumiłłowej, Kołomyi (2 szk.) we Lwowie (2 szk.) w Stanisławowie i Tarnopolu, oraz prywatnych szkół rzemieślniczo-przemysł. we Lwowie i Stryju: Uczniowie, którzy ukończyli całkowitą naukę w jednej z wymienionych szkół, zdali egzamin szkolny z ostatniej klasy z wynikiem pomyślnym, a następnie na zasadzie postanowień rozporządzeń Ministerstwa W. R. i O. P. z 12 marca 1929 Nr. III T. —1692/29 i 14 marca 1929 Nr. III D. —1699 złożyli egzamin praktyczny przed komisją dla egzaminów na czeladników, utworzoną w myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P., Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych z 23 października 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 3 ex 1929 poz. 29) przy szkołach rzemieślniczo-przemysłowych, zostają czeladnikami na podstawie art. 156 rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z 7/VI 1927 o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468). Absolwenci ci otrzymują świadectwa złożenia egzaminu na czeladnika.

C) *Szkoły zawodowe żeńskie.*

L. p.	Miejscowość	Nazwa szkoły	Warunki wstępu	Ilość lat nauki
1	Borysław	Szkoła Zaw. Żeńska T. S. L.	7 klas szkoły powsz.	3
2	Drohobycz	Szkoła Zawodowa Żeńska	" " " "	3
3	Lwów, Zielona l. 8.	Państw Szkoła Zawod Ż. działy: krawiecki, bieliźniarski, modniarski, hafciarski, koronkarski	" " " "	3
4	Lwów, Piekarska l. 9.	Szkoła Zaw. Żeńska Tow. Warsztatów Ręk. Żyd.	" " " "	3
5	Lwów, Sapiehy l. 30.	Szkoła Zawodowa Żeńska SS. Opatrzności Bożej	" " " "	3
6	Lwów, Długosza l. 17.	Szkoła Zawodowa Żeńska SS. Bazyljanek	" " " "	3
7	Lwów, Zielona l. 8.	Szk. Zaw. Żeń. dział: galanterji	" " " "	3
8	Lwów, Rynek l. 39.	Szk. Rzemiosłowa Żeńska Spółdz. „Trud"	5 " " "	3
9	Przemyśl	Szkoła Zawod. Ż. T. S. L.	7 " " "	3
10	Przemyśl	Szkoła Zaw. Żeńska Tow. Warsztatów Ręk. Żyd.	" " " "	3
11	Rawa Ruska	Szkoła Zawod. Ż T. S. L.	" " " "	3
12	Rzeszów	Szkoła Zawod. Ż. T. S. L.	" " " "	3
13	Sambor	Szk. Zaw. Ż. im. Sobińskiego	" " " "	3
14	Sambor	Szkoła Zawodowa Żeńska Fund. Gotthelfa	" " " "	3
15	Stanisławów	Szk. Zaw. Żeńska T. S. P.	" " " "	3
16	Stanisławów	Żyd. Szkoła Zaw. Żeńska	" " " "	3
17	Stryj	Szkoła Zaw. Żeńska Zw. Pracy Obyw. Kobiet	5 " " "	3
18	Żółkiew	Szkoła Zaw. Ż. Tow. Ochr. młodz. żyd.	" " " "	3

UWAGA: Absolwentki wszystkich powyższych szkół mają te same uprawnienia jak absolwenci szkół męskich (zob. poprzedni rozdział B).

D) *Szkoły rolnicze, ogrodnicze i mleczarskie.*

1	Albigowa (pow. Łańcut)	Ludowa Szkoła Rolnicza (żeńska)	5—7 klas szkoły powsz.	1
2	Bereźnica (p. Stryj)	Państw. Szkoła Rolnicza (męska)	" " " "	1½
3	Gródek Jagielloński	Państw. Szk. Roln. (męska)	" " " "	2 zimy
4	Horodenka	" " " "	" " " "	2 zimy
5	Kałusz	Lud. Szkoła Roln. (żeńska)	" " " "	1
6	Korczyna (pow. Krosno)	Lud. Szk. Roln. (żeńska)	" " " "	1
7	Miłocin (pow. Rzeszów)	Państw. Szk. Roln. (męska)	" " " "	3
8	Miłowanie (pow. Tłumacz)	Lud. Szkoła Roln. męska Tow. „Proświty" (ukraiń.)	" " " "	1
9	Mokrzyszów (p. Tarnobrzeg)	Lud. Szkoła Roln. (męska)	" " " "	2 zimy
10	Olesko (pow. Złoczów)	" " " (żeńska)	" " " "	1

L. p.	Miejscowość	Nazwa szkoły	Warunki wstępu	Ilość lat nauki
11	Pohorce (pow. Rudki)	Lud. Szkoła Roln. (żeńska)	4-7 klas szkoły powsz.	1
12	Przemyśl	" " " "	" " " "	1
13	Rzeszów	Państw. Szkoła Mleczarska	7 " " "	1
14	Suchodół pow. Krosno)	Państw. Szk. Roln. (męska)	4-7 " " "	$1^1/_2$
15	Witków (pow. Radziechów)	Lud. Szkoła Roln. (żeńska)	" " " "	1
16	Wulka Kap. pod Lwowem	Państw. Szkoła Ogrodnicza	" " " "	2
17	Zaleszczyki	" Kursy "	(w reorganizacji)	1
18	Jazłowiec (pow. Buczacz)	Seminarjum Gospodarcze	6 klas gimn.	3
19	Snopków pod Lwowem	Główna Szk. Gospodarcza (żeńska)	Matura gimn. lub lic.	3
20	Lwów, Cetnerówka	Szkoła Zielarska M. T. Z.	6 klas gimn.	2
21	Szybalin (pow. Brzeżany)	Koeduk. Kursy Roln. Gosp. (ukraińskie).	4—6 kl. szk. powsz.	2

Wszędzie istnieją bursy lub internaty przy szkole.

E) Szkoły dokształcające zawodowe.

I. Publiczne.

Męskie.

1) w Błażowej, 2) w Bolechowie, 3) w Bóbrce, 4) w Borysławiu (2), 5) w Brodach, 6) w Brzeżanach, 7) w Brzozowie, 8) w Buczaczu, 9) w Bursztynie, 10) w Chodorowie, 11) w Chyrowie, 12) w Czortkowie, 13) w Dobromilu, 14) w Dolinie, 15) w Drohobyczu (2), 16) w Gródku Jagiellońskim, 17) w Horodence, 18) w Janowie, 19) w Jarosławiu, 20) w Jaworowie, 21) w Kałuszu, 22) w Kamionce, 23) w Kolbuszowej, 24) w Kołomyi (3), 25) w Komarnie, 26) w Korczynie, 27) w Kosowie, 28) w Krośnie, 29) w Kutach, 30) w Leżajsku, 31) w Lesku, 32) w Lubaczowie, 33) we Lwowie (11), 34) w Łańcucie, 35) w Mikołajowie n/Dn., 36) w Mościskach, 37) w Nadwórnej, 38) w Nisku, 39) w Przemyślanach, 40) w Przemyślu (4), 41) w Przeworsku, 42) w Rawie Ruskiej, 43) w Rohatynie, 44) w Rozwadowie, 45) w Rzeszowie (2), 46) w Rymanowie, 47) w Rudniku n/S., 48) w Samborze, 49) w Sanoku, 50) w Schodnicy, 51) w Skolem, 52) w Śniatynie, 53) w Sokalu, 54) w Sokołowie, 55) w Sołotwinie, 56) w Stanisławowie (4), 57) w Starym Samborze, 58) w Stryju (2), 59) w Strzyżowie, 60) w Tarnobrzegu, 61) w Tarnopolu, 62) w Trembowli, 63) w Tłumaczu, 64) w Turce n/Str., 65) w Tyśmienicy, 66) w Ustrzykach Dolnych, 67) w Winnikach, 68) w Zborowie, 69) w Złoczowie, 70) w Żółkwi.

Żeńskie.

1) W Borysławiu, 2) w Drohobyczu, 3) w Kołomyj, 4) we Lwowie (2), 5) w Łańcucie, 6) w Przemyślu, 7) w Rzeszowie, 8) w Stanisławowie.

Uwaga: Cyfry w nawiasach oznaczają ilość szkół w danej miejscowości.

II. Prywatne.

Męskie.

1) Braci Albertynów we Lwowie (x), 2) im. Bernsteina we Lwowie (x), 3) im. Hrinczenki U. T. P. we Lwowie (x), 4) Tow. Powściągliwość i Praca w Miejscu Piastowem (x), 5) im. Hrińczenki w Przemyślu (x), 6) im. Hrińczenki w Stanisławowie, (x), 7) im. Hrińczenki w Tarnopolu.

Żeńskie.

1) im. Hrińczenki we Lwowie, 2) Tow. Warszt. Ręk. Żyd. we Lwowie.

Uwaga: Świadectwa ukończenia szkół oznaczonych (x) uznało Ministerstwo W. R. i O. P. za równowartościowe ze świadectwem ukończenia dokształcającej szkoły zawodowej publicznej.

11.

Pieczęcie prywatnych szkół oraz zakładów naukowych i wychowawczych.

Okólnik Min. W. R. i O. P. Nr. 53 z dnia 23 kwietnia 1934 r. (I. Praw. 1005/15/34).

Nr. O. 10920/34. Ministerstwo W. R. i O. P. wyjaśnia, że na pieczęciach prywatnych szkół oraz zakładów naukowych i wychowawczych, o których jest mowa w okólniku Nr. 153 z dnia 29 października 1933 r. (I. Org. 1005/41/33) [1]), napis winien być umieszczony w otoku, podobnie jak w pieczęciach szkół państwowych. Pole koła w środku pieczęci, gdzie na pieczęciach szkół państwowych mieści się orzeł, należy wykorzystać na umieszczenie tam nazwy miejscowości, siedziby szkoły.

Dyrektor Departamentu: *Karol Makuch.* w. r.

Organizacja szkół.

P. Kurator O. S. Lw. udzielił prawa publiczności na rok szk. 1934/35:

1) rozporządzeniem z dnia 5 kwietnia 1934 r. Nr. I. 7078/34 prywatnej szkole powszechnej żeńskiej, utrzymywanej przez Zgromadzenie SS. Najświętszej Rodziny z Nazaretu we Lwowie;

2) rozporządzeniem z dnia 17 kwietnia 1934 r. Nr. I. 7989/34 7-klasowej prywatnej szkole powszechnej z niemieckim językiem nauczania we Lwowie, utrzymywanej przez Ewangelicką Gminę Wyznaniową.

---

[1]) Dz. Urz. Kur. O. S. Lw. z 1933 r., str. 514.

Ruch służbowy.

Kuratorjum O. S. Lw.

P. Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 12 marca 1934 r. Nr. B. P. 2618/34 przeniósł *p. dr. Juljusza Zaleskiego,* profesora gimnazjum im. St. Staszica w Warszawie, p. o. wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw., do gimnazjum VIII we Lwowie, utrzymując w mocy rozporządzenie z dnia 30 sierpnia 1932 r. Nr. B. P. 13283/32, którem powierzono mu pełnienie obowiązków wizytatora szkół w Kuratorjum O. S. Lw.

P. Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 15 marca 1934 r. Nr. B. P. 4197/34 zamianował *p. Stefana Dybczaka,* księgowego w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego, kierownikiem Rachuby w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie.

P. Kurator O. S. Lw. rozporządzeniem z dnia 13 marca 1934 r. Nr. B. P. 30582/34 zamianował *p. Feliksa Koralewicza,* nauczyciela szkoły ćwiczeń Państw. Seminarjum Naucz. Męsk. we Lwowie, p. o. w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie, podreferendarzem w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego we Lwowie.

P. Kurator O. S. Lw. rozporządzeniem z dnia 23 marca 1934 r. Nr. B. P. 31260/34 przydzielił *p. Michała Lewickiego,* nauczyciela państw. gimnazjum XI. we Lwowie, do pracy w Oddziale Oświaty Pozaszkolnej Kuratorjum O. S. Lw.

Inspektoraty.

P. Minister W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 16 stycznia 1934 r. Nr. B. P. 699/34 przeniósł p. Ludwika Tarasa, pozostającego w stanie nieczynnym inspektora szkolnego w Jaworowie, w stan spoczynku.

P. Kurator O. S. Lw. powierzył czynności podinspektora: 1) p. Franciszkowi Leniowi, profesorowi gimnazjum w Brzozowie, w obwodzie szkolnym brzeżańskim; 2) p. Tadeuszowi Nowogrodzkiemu, nauczycielowi 7-klasowej szkoły Nr. 42 we Lwowie, w obwodzie szkolnym rawskim; 3) p. Ambrożemu Mayerowi, profesorowi gimnazjum w Śniatynie, w obwodzie szkolnym kołomyjskim; 4) p. inż. Janowi Syrkowi, nauczycielowi gimnazjum III w Tarnopolu, w obwodzie szkolnym tarnopolskim.

P. Kurator O. S. Lw. powierzył p. Zdzisławowi Keysze, nauczycielowi 7-klasowej szkoły w Rawie Ruskiej, czynności administracyjne przy Inspektoracie Szkolnym w Rawie Ruskiej.

P. Kurator O. S. Lw. powierzył czynności instruktora O. P.: 1) Celestynowi Lachowskiemu, p. o. kierownika szkoły powszechnej w Gródku Jagiellońskim, przy Inspektoracie Szkolnym w Gródku Jagiellońskim; 2) Józefowi Jóźkowowi, nauczycielowi 7-klasowej szkoły w Radziechowie, przy Inspektoracie Szkolnym w Dolinie.

P. Kurator O. S. Lw. przeniósł w stan spoczynku Wacława Jelinka, pozostającego w stanie nieczynnym pomocnika kancelaryjnego Inspektoratu Szkolnego w Gródku Jagiellońskim.

Szkoły średnie ogólnokształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, szkoły zawodowe, powszechne.

Mianowani.

Będziński Marjan, nauczycielem II gimnazjum w Jarosławiu; dr. Breit Henryk, nauczycielem gimnazjum XI we Lwowie;

Czeredarek Adam, nauczycielem gimnazjum III we Lwowie;

Gdula Stanisław, nauczycielem gimnazjum w Leżajsku;

Korduba Miron, prof. filji gimnazjum z r. j. n. we Lwowie, profesorem nadzwyczajnym w Uniwersytecie Warszawskim; dr. Kramarz Walerjan, nauczycielem Szkoły Handlowej Męskiej i Żeńskiej w Przemyślu; Kuliński Stanisław, kierownikiem szkoły 3-klasowej (a nie 2-klasowej, jak podano na str. 193 Dz. Urz. z 1933 r.) w Kołokolinie (Rohatyn);

Lewicki Władysław, nauczycielem gimnazjum II we Lwowie;

Smolnicki Tadeusz, nauczycielem gimnazjum w Krośnie; Streer Stanisław, kierownikiem 7-klasowej szkoły męskiej Nr. 16 we Lwowie;

Weresiuk Piotr, nauczycielem gimnazjum w Gródku Jagiellońskim.

Przeniesieni.

Androchowiczowa Marja, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Dynowie (Brzozów), do 7-klasowej szkoły męskiej im. kr. Jana III Sobieskiego w Żółkwi;

Buła Józef, nauczyciel gimnazjum II w Tarnopolu, do gimnazjum I w Tarnopolu;

Dr. Cegielski Roman, profesor II seminarjum naucz. żeńskiego we Lwowie, do I seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie;

Dębicki Wiktor, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. w Sokalu, do 7-klasowej szkoły męskiej w Żółkwi;

Gonetówna Stanisława, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Szczuce (pow. brodnickiego, okręgu szkolnego poznańskiego), do 2-klasowej szkoły w Puźnikach (Buczacz);

Harhala Jan, profesor gimnazjum XII we Lwowie, do filji gimnazjum z r. j. n. we Lwowie; Hrycaj Teodor, kierownik 2-klasowej szkoły w Strzeliskach Starych (Bóbrka), do 7-klasowej szkoły w Strzeliskach Nowych (Bóbrka);

Kałynowicz Włodzimierz, nauczyciel seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, do I seminarjum żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie; Dr. Kawyn Stefan, nauczyciel filji gimnazjum z r. j. n. we Lwowie, do gimnazjum XII we Lwowie; Komarówna Didja, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Czarnej (Ropczyce), do 2-klasowej szkoły w Hostowie (Tłumacz);

Łonkiewicz Aleksander, kierownik 5-klasowej szkoły w Strzeliskach Nowych (Bóbrka), do 5-klasowej szkoły w Mikołajowie (Bóbrka);

Misztalowa Marja, nauczycielka 6-klasowej szkoły w Kosowie (Czortków), do 1-klasowej szkoły w Mazurówce (Czortków); Mojżesowiczówna Rypsyna, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Nowinach (pow. nowogrodzkiego), do 6-klasowej szkoły w Rosólnej (Nadwórna); Mryc Olga, nauczycielka II seminarjum naucz. żeńskiego we Lwowie, do I seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie;

Onyszkowa Aniela, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Lipicy Murowanej (Bochnia), do 4-klasowej szkoły w Kupnie (Kolbuszowa);

Dr. Porębska Irena, nauczycielka gimnazjum żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie, do seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie; Potapiński Adam, nauczyciel gimnazjum w Jaworowie, do gimnazjum w Rawie Ruskiej;

Rogowski Michał, nauczyciel 2-klasowej szkoły w Wulce ad Czyszki (Lwów), do 2-klasowej szkoły w Sulatyczach (Żydaczów); Roszakowa Karolina, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Sulatyczach (Żydaczów), do 2-klasowej szkoły w Wulce koło Czyszek (Lwów);

Selzer Józef, nauczyciel gimnazjum w Buczaczu, do gimnazjum II w Stryju; Dr. Skulska Aleksandra, nauczycielka II seminarjum naucz. żeńskiego we Lwowie, do I seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie; Somorowski Kazimierz, nauczyciel ogrodnictwa szkoły rolniczej w Bukiszkach (okr. wileński), do Państwowych Jednorocznych Kursów Praktyki Ogrodniczéj w Zaleszczykach; Sosiewiczowa Tekla, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Malechowie (Żydaczów), do 3-klasowej szkoły w Horpinie (Kamionka Strum.); Stefankiewicz Wojciech, profesor I seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie, do gimnazjum IX we Lwowie;

Weingarten Juljan, profesor gimnazjum II w Stryju, do gimnazjum w Buczaczu; Węgrzynowska Irena, nauczycielka 7-klasowej szkoły Nr. 29 w Poznaniu, do 7-klasowej szkoły męskiej w Borysławiu (Drohobycz); Wojtyńska Józefa, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Mazurówce (Trembowla), do 6-klasowej szkoły w Kosowie (Czortków); Wójcikówna Jadwiga, nauczycielka II seminarjum naucz. żeńskiego we Lwowie. do I seminarjum naucz. żeńskiego im. A. Asnyka we Lwowie; Wyszatycka Stanisława, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Zabłotowie (Śniatyn), do 4-klasowej szkoły w Lubli (Krosno);

Zukerwerk Stanisław, nauczyciel 3-klasowej szkoły w Horpinie (Kamionka Strum.), do 2-klasowej szkoły w Malechowie (Żydaczów).

Przydzieleni.

Garbiak Zenon, nauczyciel szkoły ćwiczeń seminarjum naucz. męskiego w Tarnopolu, do jednej ze szkół powszechnych w Tarnopolu;

Jonak Jan, nauczyciel seminarium naucz. żeńskiego w Brzeżanach, do jednej ze szkół powszechnych w Brzeżanach;

Kopczyk Paweł, nauczyciel seminarjum naucz. męskiego w Czortkowie, do gimnazjum w Czortkowie; Kotysowa Zofja, nauczycielka szkoły ćwiczeń seminarium naucz. żeńskiego w Przemyślu, do jednej ze szkół w Przemyślu; Kuźmyczowa Marja, nauczycielka seminarjum naucz. żeńskiego w Kołomyi, do jednej ze szkół w Kołomyi;

Przewirska Marja, nauczycielka gimnazjum w Buczaczu, przydzielona do 7-klasowej szkoły męskiej w Buczaczu, do gimnazjum w Buczaczu;

Sołowij Marjan, nauczyciel gimnazjum I w Jarosławiu, do 7-klasowej szkoły im. Piotra Skargi w Jarosławiu;

Towarnicki Jan, nauczyciel seminarjum naucz. w Czortkowie, do jednej ze szkół w Czortkowie.

Przeniesieni w stan nieczynny.

Geisheimer Jan, Polechoński Kazimierz i Zwiazek Karol, instruktorzy szkoły kołodziejsko-kowalskiej w Grzymałowie.

Spensjonowani.

Browar Teodor, kierownik 2-klasowej szkoły w Michniowcu (Turka); Browarowa Anastazja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Michniowcu (Turka); Bryniak Teodor, kierownik 2-klasowej szkoły w Szlachcińcach (Tarnopol); Buchowiecka Marja, kierowniczka 2-klasowej szkoły w Czarnuszowicach (Lwów); Buczacki Izydor, nauczyciel 7-klasowej szkoły w Złoczowie; Bukaczewska Olga, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Zawsiu (Śniatyn); Bühnowa Janina, nauczycielka szkoły żeńskiej Nr. 98 im. Żółkiewskiego we Lwowie;

Dąbrowski Józef, nauczyciel gimnazjum II w Jarosławiu; Drygalska Helena, nauczycielka szkoły w Czarnokońcach Wielkich (Kopyczyńce);

Fedynowa Aleksandra, kierowniczka 3-klasowej szkoły w Niewiedzy (Drohobycz); Fiałkowska Helena, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Grabowcu (Nadwórna); Fizyr Grzegorz, nauczyciel szkoły w Lacku (Dobromil); Fuxówna Marja, nauczycielka szkoły w Błozwi Górnej (Dobromil);

Gąsior Franciszek, nauczyciel 7-klasowej szkoły im. Mickiewicza w Rzeszowie;

Harasiewicz Józefa, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Delejowie Górnym (Stanisławów); Hołubowicz Jan. nauczyciel gimnazjum IV we Lwowie; Hrycynówna Irena, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Myszkowcach (Kopyczyńce);

Jadowska Stanisława, nauczycielka 7-klasowej szkoły Nr. 33 im. kr. J. Sobieskiego we Lwowie; Jarecka Eugenja, kierowniczka 2-klasowej szkoły w Koropcu (Złoczów);

Lekwarska Henryka, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Winnikach (Lwów);

Kassarabowa Marja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Łyskowie (Żydaczów); Kazijewiczówna Eugenja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Smodnej (Kosów); Kierniakiewiczówna Natalja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Szewelówce (Nadwórna); Konenko Paweł, nauczyciel 1-klasowej szkoły w Korszyłówce (Podwołoczyska); Kopkowa Marja. nauczycielka 4-klasowej szkoły w Arłamowskiej Woli (Mościska); Kotulski Tomasz, kierownik 4-klasowej szkoły w Sokolnikach (Tarnobrzeg); Krawecowa Teofila. nauczycielka 6-klasowej szkoły w Pobereżu (Stanisławów); Krupska Julja, kierowniczka 2-klasowej szkoły w Turzańsku (Sanok); Krzyżanowski Stanisław, kierownik szkoły w Ostrowie (Tarnopol); Kułynycz Aleksander. kierownik 4-klasowej szkoły w Bortiatynie (Mościska); Kurzbauer Ryszard, nauczyciel szkoły w Rosochowaćcu (Podhajce);

Laser Bernard, nauczyciel 7-klasowej szkoły im. kr. Wł. Jagiełły w Samborze;

Łabędzki Bazyli, kierownik 3-klasowej szkoły w Witwicy (Dolina); Ławnikowski Emil, nauczyciel 2-klasowej szkoły w Rozpuciu (Dobromil); Łuszkiewicz Władysław, kierownik 2-klasowej szkoły w Uciszkowie (Złoczów);

Malisowa Albina, nauczycielka szkoły w Starem Mieście (Podhajce); Maraszewska Cecylja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Dernowie (Kamionka Strum.); Michałowski Eugenjusz, nauczyciel szkoły w Lubaczowie; Mollowa Janina. nauczycielka szkoły w Harcie Dolnej (Brzozów);

Nowakowska Helena, nauczycielka szkoły w Czudcu (Rzeszów);

Pełeński Dymitr, kierownik 2-klasowej szkoły w Bandrowie Narodowym (Lesko); Piekarska Marja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Tadaniu (Kamionka Strum.); Pirzańska Paulina, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Tarnopolu; Prokopowicz Klemens, nauczyciel 7-klasowej szkoły w Szczercu (Lwów); Prokopowiczowa Helena, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Kulikowie (Żółkiew);

Rachwałowa Janina, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Mrozowicach (Sambor); Reszkówna Zofja, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Żurawicy (Przemyśl); Rumanstorfer Antoni, kierownik 7-klasowej szkoły w Borysławiu-Hubiczach (Drohobycz); Rut Karol, nauczyciel 7-klasowej szkoły w Leżajsku (Łańcut);

Segańska Józefa, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Petrykowie (Tarnopol); Schlosser Chewed, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Kluczowie Wielkim (Kołomyja); Smoleniowa Helena, nauczycielka szkoły zawowodej żeńskiej we Lwowie; Snyłykowa Antonina, nauczycielka szkoły w Nowosiółce (Przemyślany); Spitzianorowa Sabina, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Czołhanach (Dolina); Stebelski Eljasz, kierownik 2-klasowej szkoły w Tatarach (Sambor); Strutyński Kazimierz, profesor IV gimnazjum we Lwowie; Szajner Franciszek, nauczyciel szkół specjalnych, p. o. kierownika Zakładu Głuchoniemych we Lwowie; Szczepańska Marja, nauczycielka 7-klasowej szkoły im. M. Konopnickiej w Stanisławowie; Szczurowska Marja, nauczycielka 3-klasowej szkoły w Grabownicy (Brzozów); Szurlejowa Balbina, kierowniczka 2-klasowej szkoły w Stupnicy Ruskiej (Sambor);

Terlikowski Piotr, kierownik 4-klasowej szkoły w Nahaczowie (Jaworów); Tomczuk Józef, kierownik 2-klasowej szkoły w Mszańcu (Tarnopol); Turska Eleonora, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Brandwicy (Tarnobrzeg);

Wdowicki Władysław, instruktor szkoły technicznej we Lwowie; Wdowicki Ignacy, instruktor szkoły technicznej we Lwowie; Wieselbergowa Salomea, nauczycielka 7-klasowej szkoły w Chorostkowie (Kopyczyńce); Władycz Michał, kierownik 2-klasowej szkoły w Sokolnikach (Turka); Wołyńska Emilja, nauczycielka 4-klasowej szkoły w Wołczyńcu (Stanisławów); Woźniczkówna Zofja, nauczycielka 1-klasowej szkoły w Starzawie (Dobromil);

Zajączkowska Walerja, kierowniczka 7-klasowej szkoły w Czortkowie; Żukowski Ignacy, nauczyciel Szkoły Handlowej Męskiej i Żeńskiej w Przemyślu.

Zwolnieni.

Ks. dr. Michał Białowąs, profesor gimiazjum VII we Lwowie;

Kling Franciszek, kierownik 4-klasowej szkoły w Złotnikach (Mościska).

Zmarli.

Trześniowska Julja, nauczycielka 2-klasowej szkoły w Miejscu Piastowem (Krosno), zmarła dnia 12 lutego 1934 r. w 36 roku służby nauczycielskiej, a w 55 roku życia.

Wolf Franciszek, kierownik 2-klasowej szkoły w Dereżycach, powiatu drohobyckiego, zmarł dnia 7 lutego 1934 r. w 48 roku życia, a w 22 roku służby nauczycielskiej.

Żurawski Zygmunt, profesor gimnazjum VI we Lwowie, zmarł dnia 27 stycznia 1934 r. w 48 roku życia, a w 24 roku służby.

Konkursy.

Konkursy na stanowiska kierowników publicznych szkół powszechnych.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im. . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
1	Brzeżany	Łapszyn	4 kl.	koed.	—	pol.-r.	3 ubik.	1 ha 55 a 50 m	Konkurs 2-gi
1	Mościska	Bortiatyn	4 "	"	—	"	3 "	2 mg 800 m² ogrod.	
1	Sanok	Bażanówka	2 "	"	—	polski	3 "	—	
2	"	Czystohorb	2 "	"	—	"	3 "	½ mg	
3	"	Falejówka	2 "	"	—	"	3 "	—	
4	"	Jaśliska	5 "	"	—	"	3 "	6 mg	
5	"	Klimkówka	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	
6	"	Mokre	2 "	"	—	pol.-r.	3 "	½ mg	"
7	"	Niebieszczany	5 "	"	—	polski	—	⅛ mg	
8	"	Nowosielce	4 "	"	—	"	3 ubik.	⅕ mg	"
9	"	Odrzechowa	7 "	"	—	pol.-r.	3 "	2 mg	
10	"	Osławica	2 "	"	—	"	3 "	¼ mg	
11	"	Płonna	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	"
12	"	Polany Surow.	2 "	"	—	"	3 "	¼ mg	
13	"	Radoszyce	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	
14	"	Sanoczek	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	

L. p.	Powiat	Miejscowość	Stopień organizacyjny szkoły	Charakter (męska, żeńska, koedukacyjna) szkoły	Nazwa im . . . . . . szkoły	Język wykładowy	Do użytku kierownika: mieszkanie służbowe złożone z . . . ubikac.	Do użytku kierownika: grunt o obszarze	Uwaga
15	**Sanok**	Siemuszowa	3 kl.	koed.	—	pol.-r.	2 ubik.	¼ mg	
16	"	Szczawne	2 "	"	—	"	2 "	2 mg	
17	"	Tyrawa Wołos.	3 "	"	—	polski	3 "	7 mg	
18	"	Wisłok Dolny	3 "	"	—	pol.-r.	3 "	2½ mg	
19	"	Wisłok Górny	3 "	"	—	"	3 "	2 mg	Konkurs 2-gi
20	"	Wola Seńkowa	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	
21	"	Zahutyń	3 "	"	—	"	3 "	—	
22	"	Zawadka Rym.	2 "	"	—	"	3 "	2 mg	
23	"	Dobra Szlach.	3 "	"	—	"	2 "	2 mg	
1	**Skałat**	Krasne	3 "	"	—	polski	3 "	—	"
1	**Sokal**	Horbków	3 "	"	—	pol.-r.	3 "	4 a	

Podania o posady objęte powyższym konkursem należy wnosić drogą służbową w terminie do końca lipca 1934 r.

Ogłoszenia.

Państwowy Zakład Emerytalny.

Na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380), w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 668), został nadany rozporządzeniem Rady Mi-

nistrów z dnia 26 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 276) Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu statut.

Państwowy Zakład Emerytalny jest powołany do udzielania zaopatrzeń emerytalnych stałym funkcjonarjuszom państwowym i zawodowym wojskowym, mianowanym po dniu 31 stycznia 1934 r., prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym, tudzież tym kategorjom funkcjonarjuszów państwowych, na które zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 3 ustawy emerytalnej zostanie rozszerzona działalność Państw. Zakładu Emerytalnego. Siedzibą Zakładu jest Warszawa.

Do zakresu działania Zakładu należy: 1) przyznawanie, wymiar i wypłata świadczeń uczestnikom Zakładu, tudzież pozostałym po nich i po emerytowanych uczestnikach Zakładu osobom, uprawnionym do uzyskania tych świadczeń; 2) współdziałanie w akcji, zmierzającej do utrzymania lub przywrócenia zdolności zarobkowej uczestnikom Zakładu; 3) wykonywanie wszelkich innych czynności w zakresie zaopatrzenia emerytalnego osób, wymienionych w p. 1; 4) opinjowanie na żądanie władzy nadzorczej projektu ustaw, rozporządzeń i statutów.

Organami Zakładu są: 1) Rada, organ uchwalający Zakładu, z prezesem na czele; 2) Dyrekcja, organ wykonawczy Zakładu, w skład której wchodzi dyrektor naczelny, dyrektor administracyjny i dyrektor techniczny (matematyk); 3) Komisja Rewizyjna, złożona z przewodniczącego, jego zastępcy oraz z trzech członków, mianowanych przez Ministerstwo Skarbu.

Część druga Statutu zawiera następujące postanowienia o postępowaniu przy przyznawaniu, wymiarze i wypłacaniu świadczeń emerytalnych:

„§ 37. Przyznawanie i wymiar świadczeń emerytalnych następuje na zasadach, zawartych w ustawie emerytalnej oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64).

§ 38. O ile statut niniejszy lub właściwe przepisy emerytalne nie stanowią inaczej, przy rozpoznawaniu spraw emerytalnych, wynikających z uczestnictwa w Zakładzie, stosuje się odpowiednio rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

§ 39. (1) W ciągu dwóch tygodni po zamianowaniu funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego, władza, prowadząca jego akta osobowe, powinna zgłosić go do Zakładu, przesyłając Zakładowi również akta osobowe celem wydania przez Zakład orzeczenia, ustalającego jakie okresy, poprzedzające uczestnictwo w Zakładzie, mogą być danemu funkcjonarjuszowi państwowemu lub zawodowemu wojskowemu zaliczone do wysługi emerytalnej, w jakim stosunku i na jakich warunkach. Zgłoszenie powinno zawierać imię i nazwisko zgłaszanego, datę i miejsce jego urodzenia, datę nominacji, grupę uposażenia, charakter służbowy tudzież wzmiankę o tem, czy zgłaszany posiada jakiekolwiek okresy, poprzedzające nominację, a zaliczalne do emerytury. Jeżeli funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy posiada współmałżonka, dzieci lub pasierbów, zgłoszenie powinno nadto obejmować datę ślubu oraz imiona i daty urodzenia tych członków rodziny.

(2) W ciągu dwóch tygodni od daty zamianowania funkcjonarjusz państwowy lub zawodowy wojskowy obowiązany jest przesłać Zakładowi za pośrednictwem swej władzy służbowej deklarację, zawierającą dokładne wyszczególnienie okresów, poprzedzających uczestnictwo w Zakładzie, których zaliczenia do emerytury żąda. Orzeczenie Zakładu zostaje wydane z uwzględnieniem postanowień § 47 ust. (3) i jest zaskarżalne w trybie § 43 ust. (2).

(3) Rozwiązując stosunek służbowy funkcjonarjusza państwowego lub zawodowego wojskowego, podlegającego postanowieniom statutu niniejszego, właściwa władza powinna przekazać akta osobowe Zakładowi celem wydania orzeczenia, czy uczestnikowi Zakładu służą uprawnienia emerytalne i jakie mianowicie, jako też celem ewentualnego wymierzenia przez Zakład świadczeń emerytalnych.

(4) Analogiczne postępowanie stosuje się w przypadku śmierci uczestnika Zakładu, o ile pozostały po nim osoby, uprawnione do otrzymywania świadczeń emerytalnych.

(5) Postępowanie, przewidziane w ust. (3) i (4), powinno być wszczęte również na wniosek osoby, ubiegającej się o świadczenia, jeżeli nie zostało z jakichkolwiek przyczyn wszczęte z urzędu.

§ 40. (1) Władza może dokonać czynności, przewidzianych w § 39 ust. (3), również przed rozwiązaniem z funkcjonarjuszem państwowym lub zawodowym wojskowym stosunku służbowego celem stwierdzenia, czy nabył on prawa emerytalne i w jakim rozmiarze.

(2) Ustalenia w sprawie uprawnień emerytalnych uczestnika Zakładu są przeznaczone w tym przypadku tylko dla zapytującej władzy i nie są podawane do wiadomości stron, którym nie służy przeciwko nim żaden środek odwoławczy.

§ 41. Uczestnik Zakładu obowiązany jest niezwłocznie zawiadamiać swą władzę służbową o wszelkich zmianach, dotyczących okoliczności, które obejmuje zgłoszenie (§ 39 ust. (1). Władza służbowa uczestnika Zakładu zawiadamia Zakład o wiadomych jej zmianach, dotyczących tych obolicznośći, w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca.

§ 42. (1) Władze, prowadzące akta osobowe lub listy płacy funkcjonarjuszów państwowych, będących uczestnikami Zakładu, są obowiązane zezwolić upoważnionym pracownikom Zakładu na przeglądanie tych akt oraz dokumentów.

(2) Władze, prowadzące akta osobowe uczestników Zakładu, obowiązane są przesyłać Zakładowi na jego żądanie te akta oraz dokumenty, dotyczące uczestników Zakładu.

§ 43. (1) Świadczenia emerytalne (emerytury, pensje wdowie i sieroce, odprawy pośmiertne po zmarłych emerytach, zwrot kosztów przesiedlenia) oraz zaliczki przyznaje i wymierza Zakład.

(2) Od orzeczenia Zakładu, ustalającego istnienie lub nieistnienie uprawnień, wynikających z uczestnictwa w Zakładzie, lub też ustalającego rodzaj i wysokość tych uprawnień służy osobie interesowanej prawo odwołania do Ministra Skarbu w terminie dni trzydziestu od dnia doręczenia orzeczenia. Minister Skarbu rozstrzyga ostatecznie w administracyjnym toku instancyj.

§ 44. W przypadkach, w których przyznanie lub podwyższenie emerytury albo też doliczenie do wysługi emerytalnej pewnego okresu zgod-

nie z właściwemi przepisami emerytalnemi wyłącznie lub między innemi warunkami uzależnione jest od uznania Prezydenta Rzeczypospolitej lub władz naczelnych, orzekać mogą tylko te władze.

§ 45. Wszystkie podania i oświadczenia stron, dotyczące świadczeń emerytalnych (§ 43 ust. (1), oraz wszelkie zawiadomienia o okolicznościach, mających wpływ na prawo do otrzymywanej emerytury lub na jej wysokość, należy wnosić do Zakładu.

§ 46. Orzeczenie w sprawie przyznania (dekret emerytalny) lub odmowy przyznania uposażenia emerytalnego powinno być doręczone odbiorcy za pokwitowaniem, które dołącza się do akt osobowych.

§ 47. (1) Jeżeli uczestnik Zakładu, z którym rozwiązano stosunek służbowy, nie nabył prawa do emerytury, Zakład wydaje odpowiednie orzeczenie. Orzeczenie to między innemi powinno zawierać wymienienie ustalonych okoliczności faktycznych, stwierdzających brak warunków, wymaganych do nabycia prawa do emerytury, oraz przytoczenie przepisów prawnych, którym interesowany nie czyni zadość.

(2) Jeżeli przyczyną odmowy przyznania emerytury jest brak wymaganej ilości lat służby, orzeczenie powinno zawierać dokładne wyszczególnienie wszystkich okresów służby interesowanego i wskazanie powodów niewystarczalności lub niezaliczalności poszczególnych okresów.

(3) Jeżeli w aktach osobowych interesowanego są wzmianki o odbyciu pewnych okresów służby, zaliczalnych do wysługi emerytalnej, lecz należycie nieudowodnionych, a od zaliczenia tych okresów zależne jest przyznanie emerytury, wydanie orzeczenia, odmawiającego przyznania tej emerytury, powinno nastąpić po uprzedniem wezwaniu interesowanego do przedstawienia wymaganych dowodów i po bezskutecznym upływie wyznaczonego w tym celu terminu, który nie może być krótszy niż 60 dni.

§ 48. (1) Dekret emerytalny powinien zawierać: 1) imię i nazwisko uczestnika Zakładu z podaniem tytułu oraz grupy uposażenia, do której należał ostatnio w czynnej służbie, lub stopnia i zaznaczeniem „w stanie spoczynku" lub „były"; 2) datę orzeczenia oraz datę, od której została przyznana emerytura; 3) wskazanie prawnej podstawy przyznania emerytury; 4) dokładne wyszczególnienie wszystkich okresów służby i pracy, zaliczonych do wysługi emerytalnej, ze wskazaniem stosunku, w jakim zaliczenie nastąpiło, oraz dokładne obliczenie wysokości emerytury; 5) dokładne wyszczególnienie wszystkich okresów służby i pracy, niezaliczonych do wysługi emerytalnej, ze wskazaniem powodów niezaliczenia; 6) oznaczenie sposobu przekazywania przyznanej emerytury; 7) pouczenie o obowiązku zawiadamiania Zakładu o wszelkich zmianach, mających wpływ na prawo do otrzymywania emerytury lub na jej wysokość, oraz pouczenie o środku odwoławczym od danego orzeczenia, a mianowicie: wskazanie władzy, do której odwołanie powinno być wniesione i władzy, w której powinno być złożone oraz terminu, w jakim wniesienie odwołania może nastąpić; 8) podpis Dyrektora Naczelnego lub upoważnionego przez niego członka Dyrekcji (§ 33 ust. (1).

(2) Brak pouczenia o obowiązku zawiadamiania władzy o wszelkich zmianach, mających wpływ na prawo do otrzymywania uposażenia emerytalnego lub na jego wysokość, nie wpływa na odpowiedzialność interesowanych osób z tytułu podstępnego uzyskania wyższego wymiaru emerytury.

§ 49. Postanowienia § 46—48 stosuje się odpowiednio do wdów i sierót, przyczem jeżeli emeryt zmarł po uprawomocnieniu się wymiaru emerytury, w dekrecie emerytalnym nie wyszczególnia się okresów służby i pracy, niezaliczonych do wysługi emerytalnej zmarłego emeryta.

§ 50. (1) W imieniu osób niezdolnych do działań prawnych wszystpie podania i oświadczenia składają prawni zastępcy tych osób.

(2) Do podań i oświadczeń, składanych przez prawnych zastępców, oprócz innych wymaganych dowodów powinny być dołączone należycie uwierzytelnione odpisy dokumentów, stwierdzających ustanowienie zastępstwa, o ile nie wynika ono z samego prawa. W tym ostatnim przypadku istnienie prawnego zastępstwa powinno być stwierdzone świadectwami urodzenia, małżeństwa lub śmierci.

(3) Wszelkie pisma, przeznaczone dla osób niezdolnych do działań prawnych, doręcza się ich prawnym zastępcom.

§ 51. Świadczenia wypłaca się osobie uprawnionej. Jeżeli osoba uprawniona jest niezdolna do otrzymywania świadczeń, świadczenia te wypłaca się jej prawnemu zastępcy".

Przeciwko wszelkim zarządzeniom i uchwałom organów Zakładu może być wniesione zażalenie do władzy nadzorczej, którą sprawuje Minister Skarbu, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

Władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych i zaopatrzeń emerytalnych, tudzież instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady państwowe oraz komunalne winny współdziałać z Zakładem przy wykonywaniu powierzonych mu czynności i udzielać wszelkich pisemnych i ustnych wyjaśnień co do okoliczności, mających znaczenie dla wykonania postanowień statutu.

Wykłady Kolegjum Międzynarodowych Wykładów w Gdyni.

Kuratorjum O. S. Lw. podaje do wiadomości Ogółu Nauczycielstwa, że, wchodzący w skład Kolegjum Międzynarodowych Wykładów Akademickich im. Marszałka Piłsudskiego w Gdyni, Komitet Propagandy Instytutu Wykładów o Kulturach Narodów Słowiańskich przy Zarządzie Głównym Związku Wszechsłowiańskiego w Polsce (Warszawa, Stare Miasto 4/6 — 1) organizuje wykłady, które odbędą się w czasie od dnia 15 lipca do 1 sierpnia 1934 r. w auli Szkoły Morskiej w Gdyni i w gmachu Instytutu Morskiego (obok Szkoły Morskiej).

Program wykładów obejmuje następujące przedmioty:

1) Prof. W. W. P. i Doc. Uniw. Warsz. Dr. Stanisław Poniatowski: Etnografja Pomorza. Zwyczaje rodzinne ludów słowiańskich. Wycieczka etnograficzna wzdłuż wybrzeża.

2) Prof. Uniwersytetu w Zagrzebiu Dr. Franciszek Ilesić: Zarys historji i kultury jugosłowiańskiej.

3) Docent Uniwersytetu Warszawskiego Dr. Józef Gołąbek: Literatura czeska.

4) Prof. Politechniki Warszawskiej Arch. Leon Niemojowski: Architektura.

5) Docent W. W. P. Wacław Husarski: Malarstwo.

6) Docent W. W. P. Dr. Stefan Truchim, Radca Ministerstwa W. R. i O. P.: Szkolnictwo wyższe w Polsce.

Pomieszczenie wraz z całem utrzymaniem w gmachach wyżej podanych jest zapewnione w cenie 5 zł dziennie. Opłata za całość wykładów wynosić będzie 15 złotych.

Zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Biuro Kolegjum Międzynarodowych Wykładów Akademickich w Gdyni, Warszawa, ul. Wspólna Nr. 54 (sekretarka p. Janina Klomańska).

Gminy.

Rozporządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 i 28 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 250, 251, 253 i 255 zostały zniesione gminy wiejskie:

1) Ostrowiec, w powiecie lubaczowskim, województwie lwowskiem, a terytorjum jej włączone do miasta Lubaczowa w tymże powiecie i województwie;

2) Mokra Strona, w powiecie przeworskim, województwie lwowskiem, a terytorjum jej włączone do miasta Przeworska w tymże powiecie i województwie;

3) Moskalówka, w powiecie kosowskim, województwie stanisławowskiem, a terytorjum jej włączone do miasta Kosowa w tymże powiecie i województwie;

4) Zaleszczyki Stare, w powiecie zaleszczyckim, województwie tarnopolskiem, a terytorjum jej włączone do miasta Zaleszczyk w tymże powiecie i województwie.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 326, 327, 328 zostały wyłączone: z powiatu horodeńskiego w województwie stanisławowskiem, gmina wiejska Dżurków i włączona do powiatu kołomyjskiego w temże województwie; z powiatu nadwórniańskiego w województwie stanisławowskiem gmina wiejska Bredtheim-Siedliska i włączona do powiatu kołomyjskiego w temże województwie; z powiatu rzeszowskiego, w województwie lwowskiem, gminy wiejskie Cierpisz i Kraczkowa i włączone do powiatu łańcuckiego w temże województwie.

Spółdzielnia „Społem".

L. O. 11716/34. Związek Spółdzielnia Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej przygotował dla spółdzielni szkolnych wzór statutu i wzór regulaminu, obowiązującego sprzedawców w sklepikach szkolnych, a także wzory rachunkowości dla tych spółdzielni. Poza tem wydał legitymacje członkowskie, księgi rachunkowe, plakaciki z sentencjami spółdzielczemi, oraz inne pomoce, potrzebne do należytego prowadzenia spółdzielni szkolnych.

Wszystkie powyższe wydawnictwa sa do nabycia w Centrali Związku Spółdzielni Spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, Mokotów, ul. Grażyny 13, oraz w jego oddziałach, między innemi we Lwowie, Aleja Marszałka Focha „Społem".

Schronisko w Nadwórnej.

Nr. O. 11762/34. W związku z „Informatorem“ VIII na rok 1934 o szkolnych schroniskach wycieczkowych Kuratorjum podaje do wiadomości, że schronisko w Nadwórnej (strona wspomnianego wydawnictwa 217) mieści się obecnie w 7-klasowej publicznej szkole powszechnej Żeńskiej.

Państwowa Centralna Bibljoteka Pedagogiczna.

Spis książek nowonabytych do dnia 15 marca 1934 r.

Abraham Karl. Dr. Psych. Studien zur Charakterbildung. Wien. 1925. . . 7148
Adler Alfred. Znajomość człowieka. Lwów. 1934. 7124
Bergson Henri. Ewolucja twórcza. Warszawa 1913. 7160
Blondel Maurice. La Pensee. Paris. 1934. 7158
Borkowski Dunin St. Schopferische Liebe. Berlin. 1933. 7159
Born P. Rektor. Uebungsformen und Lernspiele. Berlin. 1933. 7175
Czytamy. Nr. 1, Nr. 4. Warszawa. 1934. . . . . 7196, 7224
Ferenczi S. Bausteine zur Psychoanalyse. Wien. 1927. 7162
Ferenczi S. i *Dr. Rank Otto.* Entwicklungsziele der Psychoanalyse. Wien. 1924 r. 7132
Fischer Adam. Lud polski. Zarys etnograficzny. Lwów. 1926. 7186
— Rusini. Zarys etnograficzny. Lwów. 1928. 7187
Foerster Fr. W. Jugendseele, Jugendbewegung, — Jugendziel. München. 1923. 7198
Freud Sigmund. Studien zur Psychoanalyse der Neurosen. Wien. 1926. . 7127
Gayówna D. Dobroczyńca ludzkości L. Pasteur. (Biblj. dla młodzieży). Poznań. 1933. 7178
Gądzikiewicz Witold. Ważniejsze zaburzenia zdrowia w wieku szkolnym. Kraków. 1933. 7126
Genjusz Niepodległości. Lwów. 1933. (Polska Niepodległa). 7120
Giese Frietz. Das freie literarische Schaffen bei Kindern und Jugendlichen. Leipzig. 1914. 7115
Gleichen-Russwurm A. Freundschaft. (Psychol. Studien). Stuttgart. 1922. . 7149
Groddeck Edward. Das Buch vom Es. Wien. 1926. 7130
Hessen Sergjusz i Hans Mikołaj. Pedagogika i szkolnictwo w Rosji Sowieckiej. Lwów. 1934. 7117
Huguenin E. Education et culture d apres Kerschensteiner. Paris. 1933. . . 7184
Irzyk Stanisław. Dzienny rozkład materjału naukowego dla kl. I., II., V. szkół powszechnych. Lwów. 1934. 7116
Kankeleitt Otto. Dr. Die schöpferische Macht der Unbewussten. Berlin. 1933. 7219
Konferencje Rejonowe Nauczycielstwa Szkół Powszechnych. Królewska Huta. 1934 r. 7172
Księgarnia Zakładu Ossolińskich. Katalog dzieł pedagogicznych, metodycznych i dydaktycznych. Lwów. 1934. 7191
Kuchta Jan. Dr. Rozwój psychiczny młodzieży a praca szkolna. III. wyd. Warszawa. 1934. 7118
Lechicki Czesław. W walce z demoralizacją. Miejsce Piastowe. 1933. . . 7138
Lindworsky J. Theoretische Psychologie. Leipzig. 1932. 7211
Lipiński W. Wojna polska. R. 1918—20. (Bibl. dla młodzieży). Warszawa. 1933 r. 7222

Machniewicz St. Estetyka życia codziennego. Lwów. 1934. 7217
Meister Ilse. Was du bisher nicht wissen durftest. Stuttgart. 1932. . . . 7218
M. S. Inż. Zasady ustroju szkół dokształcających. Rzeszów. 1934. . . . 7171
Müller Alfred Dedo. Fr. W. Foerster. Zurich. 1928. 7197
Nowicka Helena. Homerowe przydawki. Lwów. 1934. 7125
Ochrona przyrody. Rocznik 13. Warszawa. 1934. 7216
Pękalski Józef. Drogi Książki. Warszawa. 1934. 7122
Rank Theodor. Dr. Zur Psychologie der religiösen Entwicklung. Wien. 1923. 7128
Reick Theodor. Dr. Der Schrecken. Wien. 1929. 7129
Rocznik literacki. (1932). Warszawa. 1933. 7152
Rocznik polityczno-gospodarczy za rok 1934. Warszawa. 1934. . . . 7142
Schächner Lazar. Młodzież szkolna o swej przyszłości zawodowej. Lwów. 1934 r. 7170
Schwedtke K. Adolf Hitler. Gedanken zur Erziehung. Frankfurt. 1934. . . 7213
Skulski Ryszard. Dr. O traktowanie literatury staropolskiej w szkole. Lwów. 1930 r. 7105
Sprzęt sportowy i gimnastyczny. M. S. Wojsk. Warszawa. 1933. . . . 7141
Trzeciak Paulina. Wzory lekcyj z przyrody żywej. 2 tomy. Kraków. 1933. . 7140
Taub Szymon. Dr. Spostrzeżenia nad pogodą w szkołach powsz. i średnich. Gródek Jagielloński. 1932. 7192
— Ćwiczenia fizjologiczne do nauki o człowieku w szkołach powszechnych i średnich. Gródek Jagielloński. 1932. 7193
Ustrój i organizacja szkolnictwa w Polsce. Lwów. 1934. . . . 7137, 7161
W obronie szkoły demokratycznej. Warszawa. 1934. 7169
Wallon Henri. Dr. Les origines du Caractere chez l'enfant. Paris. 1934. . 7147
Ziemnowicz M. Dr. Szkolnictwo w Stanach Zjedn. Ameryki Półn. Lwów. 1934. 7168
— Wychowanie i nauczanie w Stanach Zjedn. Ameryki Półn. Lwów. 1934. 7190

Spis książek nowonabytych do dnia 15 kwietnia 1934.

Bode Paul, Fuchs K. Psychologie des Landkindes. Halle. 1928. 7258
Busemann Adolf. Handbuch der pädagogischen Millieukunde. Halle. 1932. . 7259
Dietz Johann. Das Dorf als Erziehungsgemeinde. Weimar. 1932. . . . 7253
Förster Fr. W. Wychowanie i Samowychowanie. Lwów. 1934. . . . 7238
Füllkrug Gerhard. Seelenkunde der weiblichen Jugend. Schwerin. 1928. . 7256
Kendal James. Nowoczesna alchemja. Warszawa. 1934. 7243
Książka w bibljotece. Tom. I. Warszawa. 1934. 7244
Kuchta Jan. Dr. Nauczyciel-wychowawca i jego stosunek do ucznia w świetle badań psychologicznych. Warszawa. 1934. 7269
Librachowa Marja. Dziecko wsi polskiej. Materjały do charakterystyki. Warszawa. 1934. 7266
Martynowiczówna Władysława. Organizacja pracy nauczyciela historji w szkole powszechnej. Warszawa. 1934. 7262
Mazur Jan. Uczeń w nowoczesnej szkole. Warszawa. 1934. 7267
Miehle August. Die Kindliche Religiosität. Erfurt. 1933. 7250
Nieszajew A. Pamięć i jej kształcenie. Warszawa. 1933. 7234
Padellaro Nazareno. Faschistische Schule und Erziehung in Italien. Weimar. 1934 r. 7237
Poker Jim. Płyną polskie okręty. Warszawa. 1933. 7240
Porębski Eugenjusz. Wielcy twórcy nauki. Warszawa. 1934. . . . 7241

Książki, Czasopisma.

Nasza Walka o Szkołę Polską. 1901 — 1917.

Nr. O. 6473/34. Kuratorjum O. S. Lw. zwraca uwagę Dyrekcyj szkół wszelkich typów tudzież Inspektoratów Szkolnych i zachęca do nabywania do bibljotek nauczycielskich i szkolnych wydawnictwo p. t. „Nasza Walka o Szkołę Polską 1901—1917".

Według komunikatu Min. W. R. i O. P., ogłoszonego w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9 z 1932 r. „księga ta jest żywem wspomnieniem walk ideowych młodzieży o mowę polską w szkole w latach 1901—1917 na terenie byłych zaborów pruskiego i rosyjskiego, jest dokumentem historycznym o niepowszedniej wartości wychowawczej. Od strajku szkolnego w 1901 r. we Wrześni, walk o nauczanie religji w języku polskim na Podlasiu i Polesiu w r. 1902, snują się bogate i pełne wymownej treści wspomnienia o organizacjach ówczesnej młodzieży, o przebiegu rewolucji szkolnej w Królestwie Kongresowem 1905—15, o gorącej i ofiarnej walce młodzieży z zaborcą. Książka ta w bibljotekach nauczycielskich i szkolnych będzie lekturą wielce budującą i pozwalającą głębiej wniknąć w istotne i nieprzemijające wartości w służbie najwznioślejszej idei niepodległości narodu i państwa (N. I. Pol. 4704/32)".

Dochód, osiągnięty z rozsprzedaży „Naszej Walki o Szkołę Polską" idzie na zasilenie Funduszu Szkolnictwa Polskiego Zagranicą.

Cena tomu 1-go 10 zł., w oprawie artystycznej 12 zł. Koszty przesyłki wynoszą zł 1.20. Kwotę tę można uiścić w 2-ch miesięcznych ratach. Wydawnictwo jest do nabycia we wszystkich księgarniach, skład główny w „Naszej Księgarni", Warszawa, ul. Świętokrzyska 18.

Nakład Państw. Wydawnictwa Książek Szkolnych.

H. Grotowska i Z. Klingerowa. Polska czytanka dla V-tej klasy szkoły powszechnej, aprobowana rozporządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 19 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 237/34.

H. Nieniewska i O. Cieślińska. Podręcznik do nauki języka francuskiego dla I kl. gimn. — aprobowany rozporządzeniem Min. W. R. i O. P. z dnia 23 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 630/34.

J. Smoleński. Geografja Polski dla I kl. gimn. — aprobowany rozporządzeniem Min. W. R. i O. P. z dnia 23 kwietnia 1934 r. Nr. I. Prez. 865/34.

W. Dewitzowa R. Kern. „Wir lernen deutsch" — podręcznik do nauki języka niemieckiego dla I kl. gimn., aprobowany przez Min. W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 14 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 686/34.

Z. Chwiałkowski. Arytmetyka z geometrją dla kl. VI szk. powsz., aprob. przez Min. W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 14 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 629/34.

K. Jastrochówna. Podręcznik do nauki języka angielskiego dla I klasy gimnazjalnej, aprobowany przez Min. W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 14 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 651/34.

A. Malicki i *J. Piątkowski.* Geografja dla klasy VI szkoły powszechnej aprobowana przez Min. W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 16 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 691/34.

Durek i *Lewicki.* Rachunki dla klasy I szkoły powszechnej, aprobowane przez Min. W. R. i O. P. rozporzadzeniem z dnia 14 kwietnia 1934 r. Nr. I. Pr. 776/34.

Jednodniówka „Młodzież i Pokój Świata".

Pismo Min. W. R. i O. P. z dnia 17 maja 1934 r. Nr. I. Pol. 1432/34.

Ministerstwo zezwala na rozpowszechnianie w szkołach jednodniówki p. t. „Młodzież i Pokój Świata" wydanej z okazji „Dnia Dobrej Woli".

Dyrektor Departamentu: *Karol Makuch* wr.

Nadesłane.

Zwraca się uwagę na następujace wydawnictwa autorstwa *Mieczysława Opałka.*

Stulecie „Pana Tadeusza". Materjały do urządzenia uroczystości w szkołach, stowarzyszeniach, świetlicach żołnierskich i t. p. Nakładem „Naszej Księgarni" Spółki akc. Związku Nauczycielstwa Polskiego. Warszawa 1934 r.

Echa Bibljofilstwa w Poezji. Lwów 1934. Nakładem Towarzystwa Miłośników Książki.

Szkoła Kolejowa im. Marszałka Józefa Piłsudskiego we Lwowie. Lwów 1933. Nakładem Kierownictwa i Koła Rodzicielskiego Szkoły Kolejowej im. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

K s i ą ż n i c a - A t l a s. L w ó w — W a r s z a w a.

Dr. M. Ziemnowicz Szkolnictwo w Stanach Zjednoczonych A. P. (Biblj. Pedag. Dydakt. T. XII). Książnica-Atlas, Lwów—Warszawa, 1934). — — Nauczanie i wychowanie w Stanach Zjednoczonych A. P. Biblj. Pedag. - Dydakt. T. XIII) Książnica - Atlas Lwów — Warszawa, 1934).

Obie książki uzupełniają się, chociaż każda z nich stanowi dla siebie zamkniętą całość.

„Szkolnictwo" jest obszernem i wyczerpującem studjum nad ustrojem szkolnictwa amerykańskiego. Autor zakreśla bardzo szerokie ramy szkolnictwa i stara się ująć je nietylko w najwyraźniejszych typach. szkole elementarnej i średniej, ale wciąga w swe rozważania szkolnictwa zawodowe i wyższe a nawet oświatę poza szkolną, starając się wzbudzić w nas przekonanie, że wychowanie jest najważniejszą troska społeczeństwa amerykańskiego i że przez wychowanie społeczeństwo spodziewa się znaleźć rozwiązanie wszelkich trudności społecznych.

Na tle pracy „Nauczanie i wychowanie" przedstawia nam autor wspólne psychologiczne podłoże różnych metod nauczania, ilustruje je przykładami ich stosowanie i wykazuje, dlaczego te metody zyskały swój rozgłos. Poza metodyczną stroną zajmuje się autor i stroną wychowawczego oddziaływania na młodzież przez szkołę.

Świat i Życie. Ukazał się zeszyt IV zarysu encyklopedycznego „Świat i Życie" (red. prof. dr. Zygmunt Łempicki, nakład Książnicy - Atlas). Największym artykułem tego zeszytu jest art. Francja (prof. dr. St. Pawłowski i J. Stempowski). Bogato reprezentowana jest również przyroda i technika. Otwiera ten dział artykuł prof. dr. St. Ziemeckiego p. t. „Fotoelektryczność", w którym autor mówi o niedawno odkrytem zjawisku fotoelektrycznem i o szerokiem zastosowaniu „oka elektrycznego", jakiem jest komórka fotoelektryczna. W art. „Fotografja" inż. W. Romer omawia zjawiska fotografji. dr. T. Jaczowski wyjaśnia pojęcie „Gatunku w naukach biologicznych", dr. Piotr Słonimski opisuje „Gady", zaś prof. dr. Jan Lewiński zaznajamia z gadami - potworami przedhistorycznemi, o których mówią nam już tylko kamienie i wykopaliska. W zeszycie tym znajduje się wykład o tak zawiłem zagadnieniu, jakiem są „Funkcje" (dr. Otto Nikodym), kpt. K. Biesiekierski pisze o „Fortyfikacjach", pułkownik zaś Tadeusz Różycki o „Gazach bojowych".

W y d a w n i c t w o M. A r c t a w W a r s z a w i e.

Manfred Kridl. Literatura Polska wieku XIX. Wydanie skrócone t. II i t. III.

Ukazało się wydanie skrócone „Literatury polskiej w. XIX" w trzech tomach, zamiast, jak poprzednio, w sześciu. Uległ znacznej redukcji zarówno materjał jak i rozbiory literackie. Skrótów dokonano w taki sposób, aby i autorów i epoki przedstawić w sposób wyrazisty, choć mniej szczegółowy.

Pełne wydanie podręcznika prof. Kridla nie będzie jednak wycofane z obiegu; przeciwnie, będzie się ukazywało nadal, w miarę potrzeby, jako przeznaczone dla szkół czy klas o wyższym poziomie, dla seminarjów, kursów nauczycielskich, wreszcie dla nauczycieli.

Czcionkami drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska 3